

La cota 1400
Fotografie de S. MENDREA

FLĂCĂRA
Nr. 51 (343) — 23 decembrie 1961

CONSFĂTUIREA PE ȚARĂ

SUB CONDUCEREA PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN
INAINTE SPRE DESĂVÎRSIREA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE
IN PATRIA NOASTRA

Cînd ogoarele patriei au fost acoperite cu hlamida zăpezii, 1.800 de colectivști, mandatarî ai satului nostru socialist, s-au întîlnit în sala Palatului R.P.R. într-o consfătuire de lucru. Timp de cîteva zile, oamenii aceștia au vorbit despre cele mai importante probleme pe care le ridică o agricultură socialistă modernă. În prezența conducătorilor de partid și de stat, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, mesagerii ogoarelor înfrățite au vorbit despre succesele mari pe care le-au dobîndit gospodăriile colective, despre traiul țaranului colectivist tot mai plin, mai îndestulat; despre sprijinul permanent și neprecupețit pe care clasa muncitoare l-a acordat și-l acordă țărănimii muncitoare pentru ca aceasta să obțină o înaltă productivitate în agricultură, productivitate care să asigure un belșug de produse pentru întregul nostru popor.

Ștatal colectivștilor din întreaga republică a stăruiat asupra căilor prin care colectiva devine din modestă, milionară, și din milionară, multimilionară. Președinții de gospodării colective, brigadierii, șefii de echipă, mulgătorii, zootehniștii, inginerii agronomi și activiștii de partid au vorbit cu competența unor autentici conducători, la nivel înalt ca și la „bani mărunți”, despre problemele fundamentale ale agriculturii noastre. În comisiile de lucru ale consfătuirii peste șase sute de reprezentanți ai colectivștilor din toate regiunile țării au analizat și făcut recomandări în problemele fertilizării solului, creșterii producției de cereale și plante tehnice, a producției pomi-viticole și legu-

micole, dezvoltării zootehniei, mecanizării agriculturii, retribuției după producție, întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective.

Fiecare dintre cei care și-au spus cuvîntul la tribuna consfătuirii a împărtășit experiența sa, metoda sa, a comunicat cifre prezente și viitoare.

Felul de a vorbi al țaranului nostru de astăzi este al omului căruia partidul i-a dat nu numai libertatea, bunăstarea, ci și conștiința unui cetățean care este demn și mîndru că trăiește într-o țară unde se muncește cu rîvnă la desăvîrșirea construcției socialiste.

Prețuind rezultatele remarcabile obținute de oamenii muncii din agricultură, Consiliul de Stat a acordat înalte distincții celor care și-au pus toată priceperea, toată hărnicia în slujba dezvoltării și trăinicieii relațiilor socialiste la sate. Pe pieptul a încă cinci președinți de gospodării colective strălucește steaua de aur a Eroilor Muncii Socialiste. Pe pieptul a mii de oameni care lucrează în agricultura socialistă strălucesc ordine și medalii. De asemenea au primit decorații 3 întreprinderi de construcții de mașini agricole, precum și un însemnat număr de lucrători din industria construcțiilor de mașini agricole care, prin activitatea lor, au contribuit în mod deosebit la dezvoltarea și consolidarea agriculturii noastre socialiste.

Valorosul schimb de experiență pe care l-au făcut trimișii țărănimii colectiviste și îndrumările partidului, deschizătoare de largi orizonturi, vor duce agricultura noastră socialistă la noi succese și mai însemnate.

Prezidiul consfătuirii.

Un aspect din sala Palatului R.P.R. în timpul lucrărilor Consfătuirii pe țară a țaranilor colectivști.

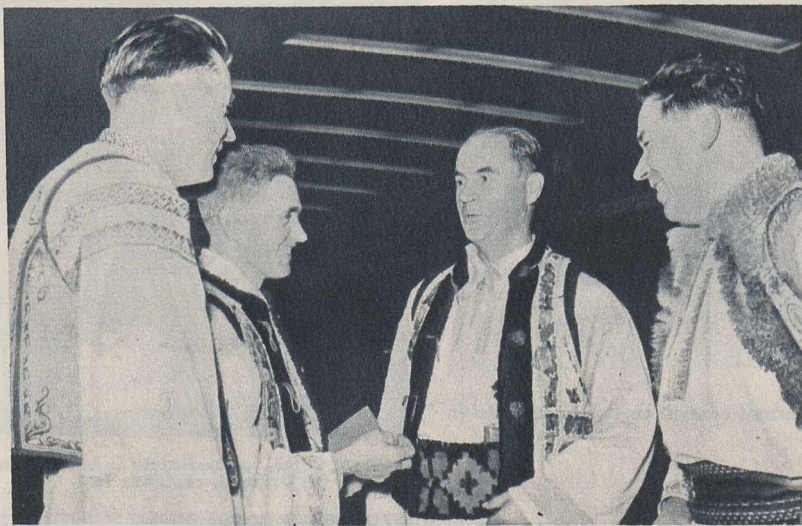
VĂRANILOR COLECTIVIȘTI

Cu prilejul solemnității înmînării unor titluri, ordine și medalii acordate de Consiliul de Stat al R. P. Române, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus printre altele:

„Distincțiunile pe care le-ați primit constituie un îndemn pentru a obține în viitor rezultate și mai frumoase, pentru ca toate gospodăriile agricole colective și gospodăriile de stat să se ridice la nivelul unităților înaintate, pentru ca lucrătorii din agricultură să-și însușească în timpul cel mai scurt cunoștințele și metodele fruntașilor recoltelor bogate, pentru ca lucrătorii din industria constructoare de mașini să realizeze utilaje din ce în ce mai perfecționate”.

În fotografie:

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej împreună cu noii eroi ai Muncii Socialiste, tovarășii Gheorghe Matei, președintele G.A.C. „Drumul lui Lenin” din Tîbucanii de Sus, regiunea Bacău, Teodor Maghiar, președintele G.A.C. „Steaua Rostei” din Mădăraș, regiunea Crișana, Dumitru I. Tudose, președintele G.A.C. „6 Martie” din Stolcănăști, regiunea Argeș, Ilie Crăciun președintele G.A.C. „8 Martie” din Săveni, regiunea București și Viorel Uțbaru, președintele G.A.C. „Victoria” din Lenauheim, regiunea Banat.

Adrian Popoici, președinte al G.A.C. din Chișcăreni, Gheorghe Matei, președinte al G.A.C. din Fintinele, Ștefan Codreanu, președinte al G.A.C. din Strîbi și brigadierul zootehnist Ilie Zămoșteanu de la G.A.C. din Flămânzi în timpul lucrărilor consfătuirii au făcut cunoștință și s-au împrietenit.

Într-una din pauze, inginerii agronomi Victor Hălmăgeanu de la G.A.C. din Horoat-Crasna, Ion Murgan de la G.A.C. din Spineni, Ion Popa de la G.A.C. din Bercheș, colectivistul Constantin Berindei de la G.A.C. Ciceu, activiștii de partid Ion Bulgan, Teodor Suctu, Gheorghe Rusu, brigadierul Petre Butnaru de la G.A.C. „7 Noiembrie” din Suceava vorbesc cu pasiune despre problemele dezbătute în consfătuire.

Schimbul de experiență continuă și în pauzele lucrărilor. ↓

Colectiviștii din Făgăraș au găsit o temă interesantă de discutat. ↓

Figuri de delegați

În cadrul comisiei legumicole Anica Detesan de la G.A.C. „Viață nouă”, Tirnăveni, discută cu colectivști din regiunile Oltenia, Bacău și Banat.

Gheorghe Golna, președintele G. A. C. din Sintana, regiunea Crișana.

Eliza Ghergu, brigadieră la G.A.C. Topraisar regiunea Dobrogea.

Hlotu Gheorghe, directorul G. A. S. Andrășești, vorbind în timpul lucrărilor comisiei pentru creșterea animalelor.

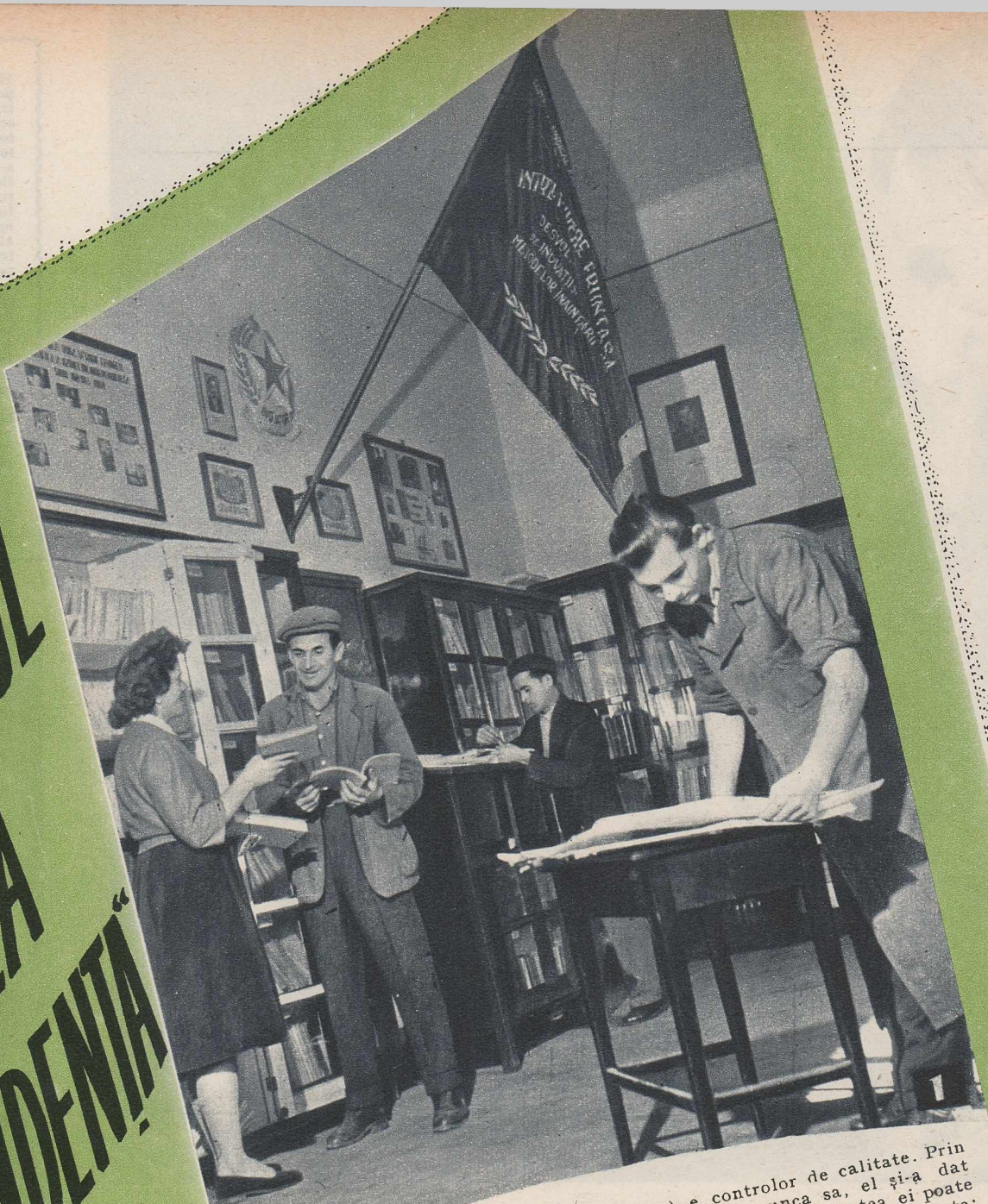
Frederic Cotea, președintele G.A.C. din satul Pribești, regiunea Iași.

Aspect din timpul lucrărilor comisiei economice și organizatorice.

Sabri Emurla, președintele G.A.C. din Cobadin

REGISTRUL DE LA INDEPENDENȚĂ

1 Ludovic Csuka (de meserie modelor) e controlor de calitate. Prin seama lui trec sute de piese. Preocupat de munca sa, el și-a dat seama într-o zi că, schimbând tehnologia unei piese, calitatea ei poate fi îmbunătățită. E vorba de un reper. În limbaj tehnic se numește: reperul 156-04-03-01 carcasa de la mașina industrială de spălat rufe. Dar cum denumirea piesei nu vă spune prea mult, să intrăm în subiect. Ludovic Csuka n-a vrut să lucreze inovația de unul singur; el le-a împărtășit ideea modelorilor Virgil Jecan și Ilie Moraru și le-a solicitat ajutorul. Și iată-i pe toți trei — în primul pas făcut pe drumul realizării acestei inovații — în documentare, la bibliotecă!

la cabinetul tehnic al uzinelor „Independența” din Sibiu (cabinet cărții i s-a decernat, în 1960, premiul II pe ramură), am cercetat un registru ca toate registrele, cu scoarțe verzi, cartonțe și cu paginile liniate în roșu și albastru. În el sînt înregistrate inovațiile. Nu de mult, într-una din rubricile paginii 259 a fost trecut numărul de ordine 2.500. E ceva! Înainte de a păvesti însă, fotografic, despre inovația care a primit acest număr, să răsfoim împreună caietul cu scoarțe verzi.

★

În anul 1960, la cabinetul tehnic al uzinelor „Independența” au fost înregistrate 360 de propuneri de inovații, din care au fost acceptate 257, iar în 1961, pînă în noiembrie, au fost propuse 300 și acceptate 205. Și, totuși, anul acesta în numai 10 luni, economiile au fost mai mari decît acelea ale anului trecut: 1.520.772 lei față de 1.304.889 lei. Cum se explică? Prin valoarea sporită a inovațiilor. În lupta pentru calitate, calitatea inovațiilor a fost unul din obiectivele principale.

★

Anul trecut, în uzină au existat 17 brigăzi de inovatori. Anul acesta, numai 11. Dar au funcționat mai bine. Și aceasta datorită faptului că au fost îndrumate direct și mai bine de către cabinetul tehnic. Adică, responsabilii brigăzilor au fost orientați în direcția unei mai permanente preocupări în ce privește „miezul” inovațiilor și legarea lor de problemele majore ale producției întreprinderii.

În rafturile bibliotecii cabinetului tehnic stau 15.000 de volume. Stau e un fel de a spune. Cînd Cornel Romoșan, Nicolae Akli și Aurel Băcilă au citit în ziarul „Tehnica nouă” o scurtă informație care le-a sugerat o idee nouă, biblioteca le-a furnizat tot felul de reviste, cărți, articole, traduceri, fotografii, iar pe baza acestei documentări tehnice ideea lor s-a putut transforma în inovație. Și nu într-o oarecare inovație, ci într-una mai deosebită. Astfel, procedeul de prelucrare a metalelor pe cale electro-pneumatică nu numai că a făcut să crească substanțial productivitatea muncii dar a gonit din hală secției un mare dușman: zgomotul, suieratul acela strident al ciocanelor perforatoare.

Folosirea judicioasă a literaturii de specialitate face parte din lupta pentru calitate.

★

Întreaga uzină luptă pentru produse de înaltă calitate. O contribuție prețioasă o aduc eei peste 200 de inovatori, dintre care mai mult de jumătate sînt muncitori. Lupta aceasta are urmări practice acolo unde ajung produsele uzinei: ciocane perforatoare și de abataj sau granulatoare giratonice în industria minieră, lanțuri cu role în industria petrolieră, malaxoare pentru aluat în industria alimentară. Adică, acolo de unde nu se mai întore de mulți ani măruri refuzate și de unde nu mai sosesc scrisori cu reclamații.

Deci, la uzinele „Independența” calitatea inovațiilor e pusă în slujba calității produselor. Și acum să vă vorbim despre inovația 2.500.

B. NICOLEANU
Fotografii de S. STEINER

2

2 Așa... Piesa se face deci cu două cutii de turnare, cu 5 miezuri. „Dumneavoastră, tovarășe inginer Rădoi (șeful cabinetului tehnic), știți că, datorită conturului excentric al pieselor (exterior cit și interior), montarea miezurilor reclamă o foarte mare precizie. Tehnologia existentă nu asigură această precizie; rebuturile nu sînt mici. Iată de ce trebuie o nouă tehnologie, pentru 2 miezuri”. Inginerul le-a dat dreptate. Și acum, hai s-o scoatem la capăt!

Cifrele de control pe anul 1962 au fost dezbătute în uzină pe larg, iar sarcinile primului trimestru au fost repartizate pe secții, sectoare și oameni. S-a întocmit un plan de 98 de măsuri tehnico-organizatorice. De pildă, s-au încheiat contracte cu beneficiarii (încă din septembrie), reprezentînd 70% din producția lui '62; s-a întocmit un plan de aprovizionare tehnico-materială, 45% din necesitățile primului trimestru fiind de pe acum acoperite etc.

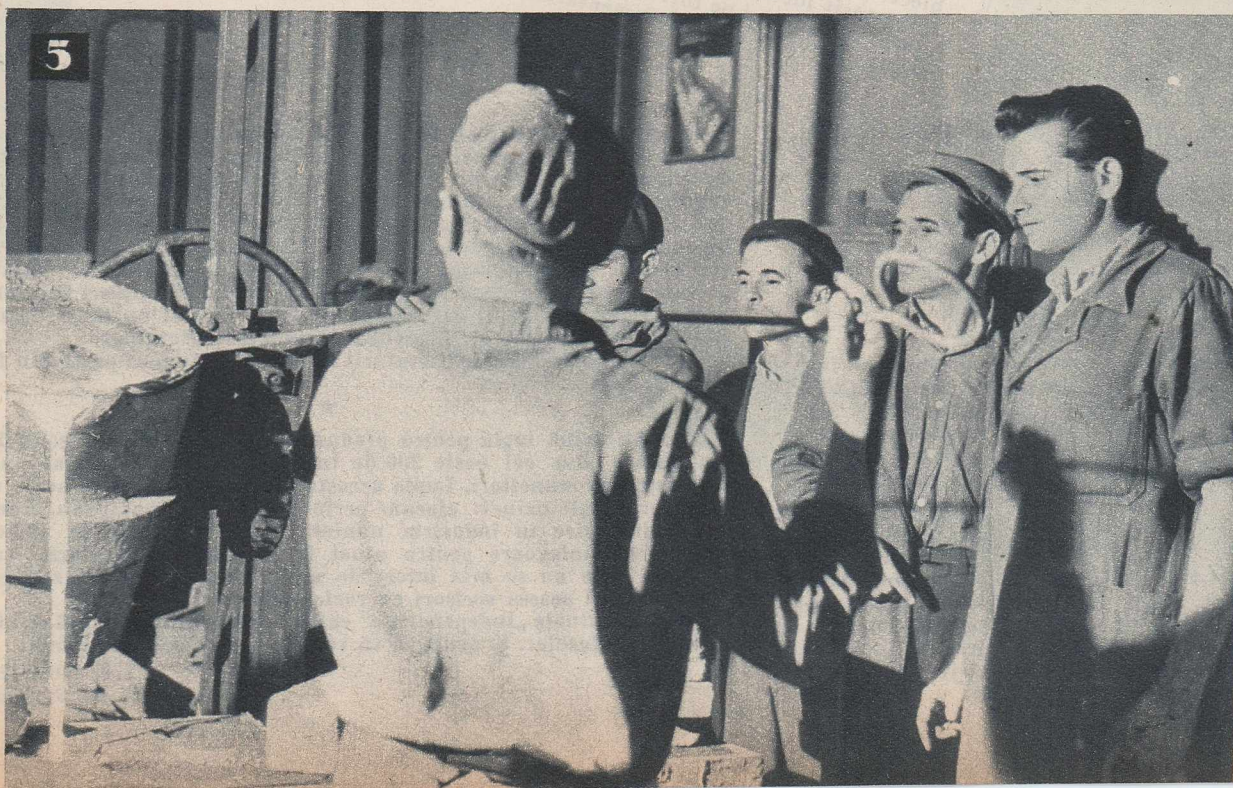
Cabinetul tehnic s-a pregătit și el pentru asigurarea producției anului viitor, organizînd un nou concurs de inovații și lansînd un nou plan tematic, inspirat din sarcinile producției uzinei pentru anul ce vine, care cuprinde 15 teme.

Iată două din ele: 1) turnarea în cochilă a cuplajelor tipizate, evitîndu-se neajunsurile actuale (produsele necesită multe cuplaje; se pierde mult timp cu prelucrări); 2) realizarea unui dispozitiv pneumatic pentru strîngerea piulițelor de la M8-M16, care să asigure eliminarea efortului fizic și strîngerea uniformă.

4

4 Încă puțin și gata! Da, iată — ce este mai important — o nouă descoperire pe baza acestei noi metode se pot turna o serie de treagă de repere asemănătoare. Adică, în plus, se economisesc: material, mașină și utilaj de formare. „Ura, băieți! I-am venit hac!”

5

5 Chiar așa? I-au venit din hac? Mai întâi probele și apoi afirmația. Și au început probele. Cei trei sînt acum... cinci; pentru că nu te rabdă inima pe tine, coleg de secție, să nu dai o mîină de ajutor. Azi turnare de probă, mîine alta, apoi modificări, apoi altă turnare și, în fine „ți-am venit de hac!” Nicu un rebut! Victorie!

ȘI POPORUL SĂU

foșt îngrozitoare. Numai un exemplu. colină înconjurată de armata colonială, s-a transformat într-un cimitir toric, 4.000 de copii și 3.000 de femei mărirându-se printre cei impușcați.

reema „nouă” a tutelui a păstrat intacte practicile vechi

La Bruxelles, în safeurile Ministerului Coloniilor, un dosar devine zi de zi mai voluminos. Dosarul se numește *Acțiunea Ruanda-Urundi*. El este mărturia adevărului că vremea „nouă”, instaurată o dată cu acordul de tutelă în 1946, nu a adus nici o schimbare în existența popoarelor din Ruanda-Urundi. Sau, ca să fim mai exact, schimbările sînt numai de formă. În 1948, comisie organizată de Națiunile Unite venit să inspecteze teritoriul aflat sub tutelă. Rezultatele au fost caracterizate de către observatorii din țările occidentale drept „mediocre”. Trebuie să spun că acest epitet e foarte blind. Aș considera rezultatele drept nule. E de vărat că autoritățile belgiene au acceptat — eveniment într-adevăr fără precedent — să acorde muncitorilor negri un salariu. Dar ce salariu? 90 de franci belgieni pentru 30 de zile de muncă. Chiar la orașe, femeile muncitorilor trebuie să cultive pămîntul pentru a-și putea hrăni copiii. Și acum, în anul 1961, cei mai mulți dintre locuitorii au drept singur material pentru îmbrăcăminte, frunzele de banan și feile netăbăcite ale animalelor vîinate. În schimb, cel mai mărunț salariat belgian cîștigă, tot pe timp de o lună, 1.600 de franci belgieni. Nici nu mai nevoie să adaug ce deosebite sînt condițiile de muncă ale negrilor și cele ale funcționarilor belgieni. Și totuși...

Comisii de anchetă din partea Organizației Națiunilor Unite au mai venit în Ruanda-Urundi și mai tirziu. În 1951 a sosit cea de-a doua misiune a acțiunilor Unite. Membrii ei au fost teralmente asediați cu cereri referitoare la acordarea de drepturi, la ameliorarea situației din învățămînt, la îmbunătățirea tratamentului în închisori, la abolirea bicuiturii și a unciilor forțate. (După plecarea misiunii, de altfel, represuniile au adăugat practicile obișnuite și o „inovație”: ni care au prezentat petiții au fost exilați în zonele infectate de musca (e-te).) De-a treia comisie de anchetă, sosită în 1954, nu a aflat noutăți. Aceleași petiții, conținînd aceleași revendicări. Dar, cum toate aceste comisii erau alcătuite din reprezentanți țărilor aflate în N.A.T.O., rapoartele se sfiau să... felicite pur și simplu guvernul belgian pentru „opera umanitară” desfășurată în Ruanda-Urundi.

Unirea „pacificatoare” a arhiepiscopului Perraudin

Creșterea spiritului de luptă al marilor, procesul extrem de rapid de lăurire a lor, punea colonialiștilor în prerie serioase. Trebuie știut că teritoriul Ruanda-Urundi a fost și este fost de către ocupații belgiene și iacii lor din blocul Atlanticului de ord, ca un foarte comod cap de pod pentru acțiuni de subminare împotriva republicii Congo. Iată de ce, în grija de a-și menține dominația, ocupații belgiene și sprijinitorii lor se dovedesc spuși la orice. Chiar și la asasinare.

Felul în care a fost ucis, de pildă, în 1959, regele Nutara, care manifesta tendințe de independență, este semnificativ. Pentru lichidarea acestui adversar ocupantul belgian a făcut apel la Insuși reprezentantul său spiritual... arhiepiscopul Perraudin. „Distinsul prelat” catolic l-a vizitat pe rege, invitîndu-l la Usumbura „pentru a înțilni o serie de deputați belgieni, sosiți cu avionul de la Bruxelles”. Nebănuind nimic Nutara s-a dus la înțilnirea care nu trebuia să aibă loc niciodată, deoarece nici un fel de deputat belgian nu venise în capitala ruandeză. În schimb, regele a fost pofțit la medicul belgian care îl îngrijea de obicei și care, de data aceasta, i-a făcut o injecție mortală.

Cu noul rege, ales după moartea lui Nutara — Kigeru al V-lea — colonialiștii au procedat puțin altfel. El a fost detronat și exilat. Aceasta, pentru că manifesta și el tendințe de independență, pentru că se opunea alpirii țării la Katanga, după cum se opunea și acțiunilor subversive împotriva Congoului.

Printul Louis Rwagasore, ucis cu un glonte de pistol tras prin fereastra unui restaurant din Usumbura. Asasinarea liderului politic care milita pentru independența imediată a teritoriului Ruanda-Urundi a fost etichetată de autoritățile colonialiste drept „fapt divers”. Aceleași autorități au declarat „dispărut fără urmă” pe asasinul care n-a fost căutat nici o clipă.

Reclama oficiului belgian de turism invită oaspeții în Congo și Ruanda-Urundi unde „peisaje neschimbate de milenii stau alături de confortul marilor orașe”. Reclama omite detaliul că în încremenitul peisaj milenar băștinașii au dreptul cel mai larg de a muri de foame și de a-și vîlgaui forțele în beneficiul „tutorilor”, în timp ce confortul marilor orașe e exclusiv un privilegiu al spoliatorilor colonialiști.

Tradițional dans ruandez. Spre regretul ocupanților belgieni, localnicii își păstrează folclorul și — o dată cu el — sentimentul demnității naționale, brutal încălcate de năvălitorii autoinvestiți cu dreptul de a batjocori totul, afară de propriile lor interese.

Cu ajutorul citorva stipendiați, colonialiștii au înjghebat un „partid” — Parmehutu — care le-a asigurat posibilitatea de a-și continua politica. Dar bătălia pentru independență a căpătat forme din ce în ce mai organizate. În august 1959 a fost creată „Uniunea națională a poporului din Ruanda”. Ea militază pentru proclamarea neînfrizată a independenței, pentru crearea unui organ legislativ prin alegeri libere, pentru reforma agrară, pentru un plan de dezvoltare economică și deplina abolire a discriminării rasiale. Cu un an înainte, în Urundi lua ființă „Partidul Unității și al Progresului Național” (Uprona) cu un program asemănător. Lesne de imaginat reacția colonialiștilor. Conducătorii celor două partide au fost arestați, mulți activiști au fost uciși, alții au luat drumul pribegiei. Dar, în ciuda represuniilor, lupta nu a încetat. Iată de ce ocupații s-au gîndit să schimbe tactica și să făgăduiască „democratizarea” teritoriului. În acest scop au fost create „guverne provizorii” atît în Ruanda, cît și în Urundi. Bineînțeles, membrii acestor guverne primeau atît fondurile cît și „inspirația”, de la Bruxelles. Pentru a da un singur exemplu, să arăt că republicii fantomă i s-a alcătuit chiar o constituție. Cel de-al 18-lea articol prevede textul jurămîntului pe care trebuie să-l depună toți locuitorii: „În numele lui Dumnezeu cel atotputernic, jur să păstrez credința regimului”. Vreți să știți cine e autorul acestei constituții? Insuși arhiepiscopul Perraudin, același personaj care a avut rolul amintit în asasinarea regelui Nutara. Mai mult, noua constituție, elaborată de acest arhiepiscop, a trebuit să fie aprobată. Și a fost într-adevăr... aprobată. De cardinalul Van Roey din Malines (Belgia). În aceste condiții, colonialiștii au socotit că pot organiza, fără prea mari riscuri, alegeri pentru organele legislative. Cum se pregătesc aceste alegeri? Trupele belgiene și-au postat mitralierele pe toate drumurile. Cei care s-au refugiat în țările învecinate și care ar voi să vină îndărăt pentru a vota, sînt împiedicați. E drept că există zece observatori ai Națiunilor Unite. Ce atitudine au ei însă, o să deduceți singur, dacă vă voi povesti că unui refugiat venit din Congo și care cerea să

fie ajutat pentru a-și exercita dreptul de alegător, i s-a răspuns: „Sinteti însuportabili!” Cel care a dat această replică este reprezentantul Spaniei franciste în Comisia observatorilor...

În loc de cîteva concluzii

Relatările studentului ruandez Sylvestre Nyindo se termină aici. Nu însă și evenimentele. În Ruanda, administrația colonială belgiană a izbutit să-și strecoare interpuși în Adunarea Legislativă. În Urundi însă, forțele naționale, reunite în jurul partidului „Uprona”, au ieșit, în pofida tuturor opreliștilor și siniciliilor, victorioase. 58 din cele 64 de mandate ale Adunării Legislative au fost obținute de către exponenții acestui partid. Și atunci, în același Usumbura, păzit cu strășnicie de trupele parașutiștilor belgieni, străjuit zi și noapte de avioane și elicoptere, s-a mai comis o crimă. Textul agenției France Presse era laconic: „Printul Rwagasore a fost asasinat cu un foc de revolver în timp ce se afla într-un restaurant din Usumbura”. Printul era fondatorul și președintele partidului „Uprona”, care în alegerile legislative repurtase succesul zdrobitor amintit mai sus.

În istoria zbuciumată a teritoriului Ruanda-Urundi s-a mai întors o pagină pătată de sînge. Dar reacția întregii Africi a indicat adevărul că în vremea noastră astfel de crime nu fac decît să apropie și mai mult ceasul definitiv alungării a colonialiștilor din toate țările pe care încă le întinează cu prezența lor. Un gazetar african a relatat de altfel nu de mult o întâmplare aparent nelegată de cele de mai sus, dar care merită să fie așezată în loc de concluzii la sfîrșitul acestor rînduri: Un „turist” belgian, însoțit de o călăuză, se afla acum vreo doi ani într-o călătorie prin Ruanda-Urundi. La un moment dat „tam-tamurile” au început să bată. Turistul a ținut să știe ce anume transmit loviturile ritmice.

— Bat deșteptarea, domnule! — a răspuns localnicul cu aerul cel mai serios din lume.

L. SĂRĂȚEANU

CÔTE A CÔTE

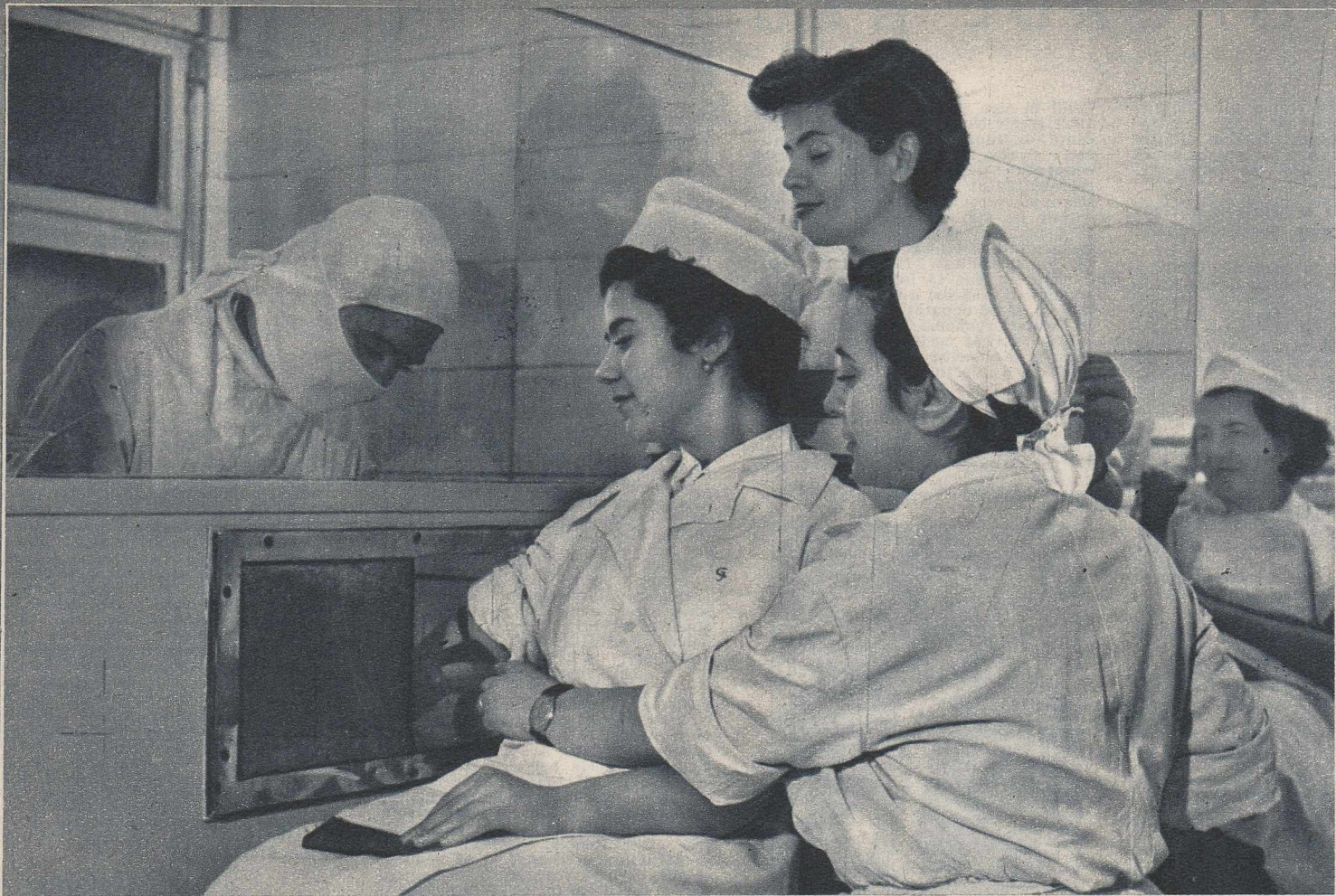
*des paysages inchangés
depuis des millénaires
et le confort des grandes villes*

CONGO BELGE
et
Ruanda-Urundi

Tous renseignements
à l'OFFICE
DU TOURISME
3ème Direction
Inforcongo,
3, rue Montoyer,
Tél. 12.66.88
Bruxelles 4

De când William Harvey (1578-1657) a descoperit circulația sîngelui, neamărați oameni de știință au căutat, de-a lungul secolelor, să dezlege tainele acestui țesut, cel mai valoros al corpului omenesc. Au fost descoperite rînd pe rînd componentele sale, dar, pe măsură ce savanții descopereau alte și alte fapte noi, el se dovedea a fi un microcosmos tot mai complex, care mai păstrează pînă în zilele noastre, ferecate într-o aparență simplitate, numeroase taine.

Centrul de hematologie din București împletește în chip original cercetarea menită să dezlege enigmatice încă nepătrunse ale sîngelui cu activitatea didactică de perfecționare a cadrelor medicale care lucrează în hematologie. Totodată, aici se produc, în mari cantități, preparate din sînge, indispensabile astăzi spitalelor și laboratoarelor de analiză.

Printre problemele de cercetare abordate, o importanță de prim ordin se acordă studiului experimental al leucemiei, cancerul sîngelui. Cercetările anevoioase inițiate cu ani în urmă încep să dea roade. Anul trecut, un colectiv condus de prof. dr. C.T. Nicolau a izbutit să transmită leucemia de la om la animale, mai precis la șoareci, extinzînd astfel considerabil orizontul cercetărilor și creînd posibilitatea studierii atît a cauzelor cît și a celor mai eficiente mijloace de tratare a maladiei.

Menționăm că într-o comunicare recentă din cadrul Societății științelor medicale a fost susținută teza despre natura virotică a leucemiilor. Cercetările continuă în colaborare cu Institutul de inframicrobiologie, urmărindu-se punerea în evidență a virusului cu ajutorul microscopului electronic.

În cele ce urmează vom înfățișa cîteva aspecte de la Centrul de hematologie din București.

DONATORII

Donarea de sînge a devenit astăzi în țara noastră, ca urmare a activității rodnice a organizațiilor de Cruce Roșie, o acțiune de masă.

Prin sălile Centrului de hematologie se perindă zilnic 450 - 500 de donatori. Ei știu că cele 250 de grame de sînge pe care le donează la intervale de 45 de zile nu dăunează de loc sănătății lor, în schimb contribuie la salvarea a nenumărate vieți omenești. Evident, condiția principală pentru donatori este sănătatea deplină. De aceea, de consultarea lor atentă se ocupă cu deosebită grijă un mare număr de medici.

O atenție specială se acordă recoltării și conservării sîngelui în condiții de sterilizare perfectă.

Desigur recoltarea de sînge nu reprezintă decît o fază a unui proces complex de cercetare și de terapeutică. Să-l urmărăm mai departe.

METAMORFOZE

Stînd de vorbă cu dr. Șt. Bălan (în fotografie), cercetător științific la secția de preparate a centrului, înțelegi și mai bine cît de complex este sîngele, cîte preparate prețioase se pot obține din el. Iată cîteva exemple:

Operarea stenozelor digestive (gîtuirii ale esofagului sau ale duodenului) nu este riscantă ca atare, ci datorită faptului că bolnavul prezintă o gravă stare de denutriție. Ca să prindă puteri, el ar trebui să mănînce carne și ouă, dar boala nu permite consumarea unor astfel de alimente. Și atunci... fripturile și omletele sînt înlocuite cu hidrolizat de proteine, un preparat lichid obținut din sînge, cu o mare putere de nutriție. Hidrolizatul de proteine ajută și la refacerea rapidă a țesuturilor în cazuri de arsuri grave sau intervenții chirurgicale.

În operațiile grele de plămîni, abdomen, ficat sau în cazuri de accidente, se pot produce hemoragii periculoase. Ele sînt oprite brusc cu ajutorul altor preparate obținute din sînge: trombina

ÎN MICROCOSMOS

usc
tia
tăj
pli
coi

tot
ții
bil
de
he
cal
pe
cre
fin

tri
ca
de
hij
bo
de

ne
an
afi
on

fibrină. Aceș-
 roduși în cavi-
 rămîn acolo
 ul îi absoarbe

reier presupun
 um de precau-
 cel mai sensi-
 emoragie poate
 prezent, însă,
 mediat și radi-
 ajutorul unei
 care acoperă
 ca o țesătură

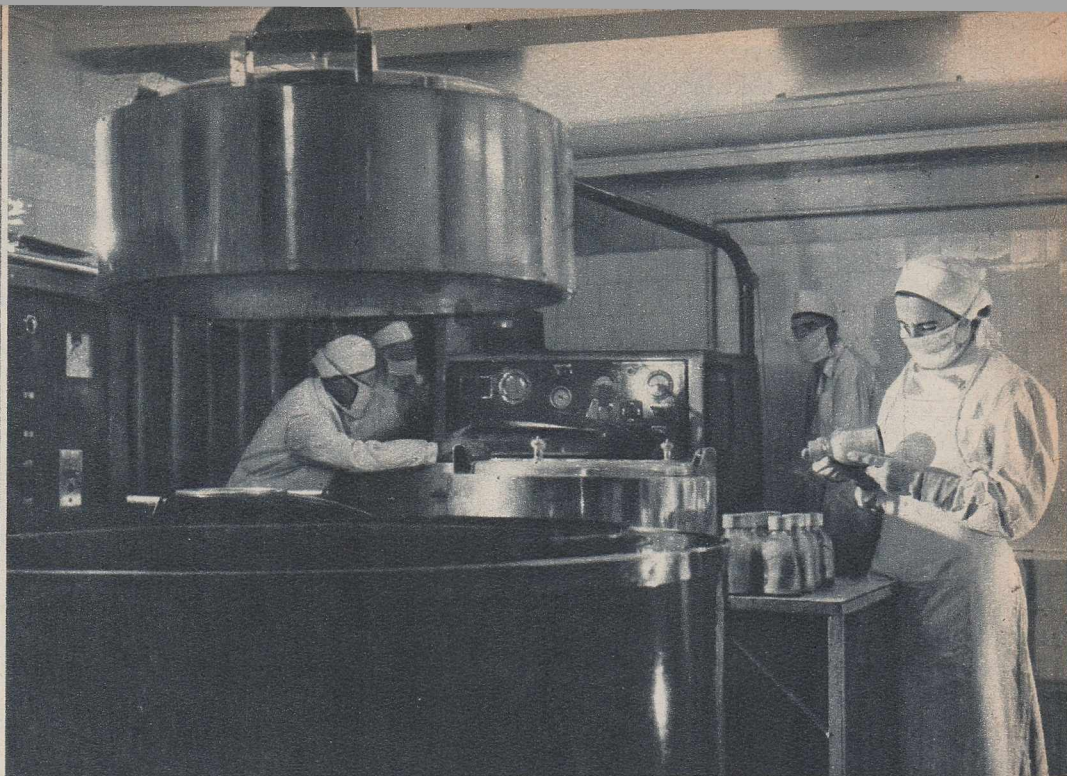
ule roșii cica-
 săptămîni plăgi
 e nu se închi-
 cu anii; serul
 previne unele
 ca hepatita epi-
 etc.

o acel anticorp,
 nai acum cîțiva
 ia — după cum
 ni de știință —
 viețuiri marilor

flageluri care s-au abătut asupra
 ei de-a lungul istoriei. Astăzi,
 acest scut al organismului împo-
 triva asaltului microbilor este
 produs de asemenea de Centrul
 de hematologie din București.

Alături de aceste preparate
 trebuie să pomenim și soldextrin-
 nul, un înlocuitor sintetic al plas-
 mei singelui și care poate fi folo-
 sit pentru reanimare în cazurile
 de moarte clinică a accidenta-
 ților gravi.

Tot la Centrul de hematologie
 se produc o serie de reactivi nece-
 sari analizelor de laborator, prin-
 tre aceștia numărîndu-se serul
 cu ajutorul căruia se determină
 grupele sanguine. Se știe că o
 transfuzie poate salva viața unui
 bolnav numai atunci cînd între
 sîngele donatorului și al bolnavu-
 lui există identitate de grupă
 sanguină. Iată de ce acest ser
 este indispensabil serviciilor de
 transfuzii ale spitalelor din în-
 treaga țară.

O FABRICĂ DEOSEBITĂ

Pentru obținerea acestei mari varietăți de preparate, în subsolul clădirii care adăpostește Centrul de hematologie se află o adevărată „fabrică”, dotată cu centrifuge cu răcire la o temperatură de minus 30°, cu dispozitive speciale de uscare a produselor din sînge (ca acela din fotografie) și cu alte aparate complicate, de înaltă precizie.

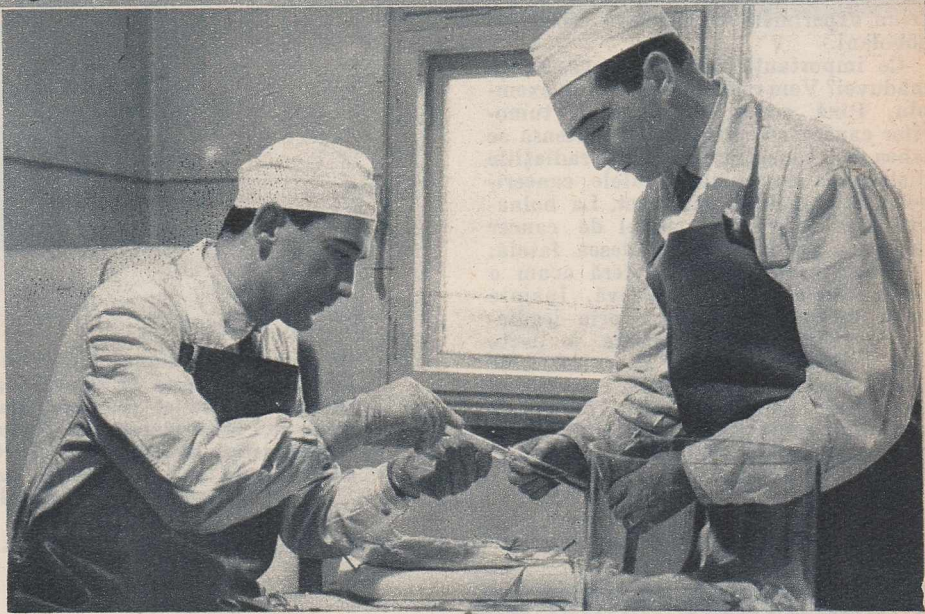
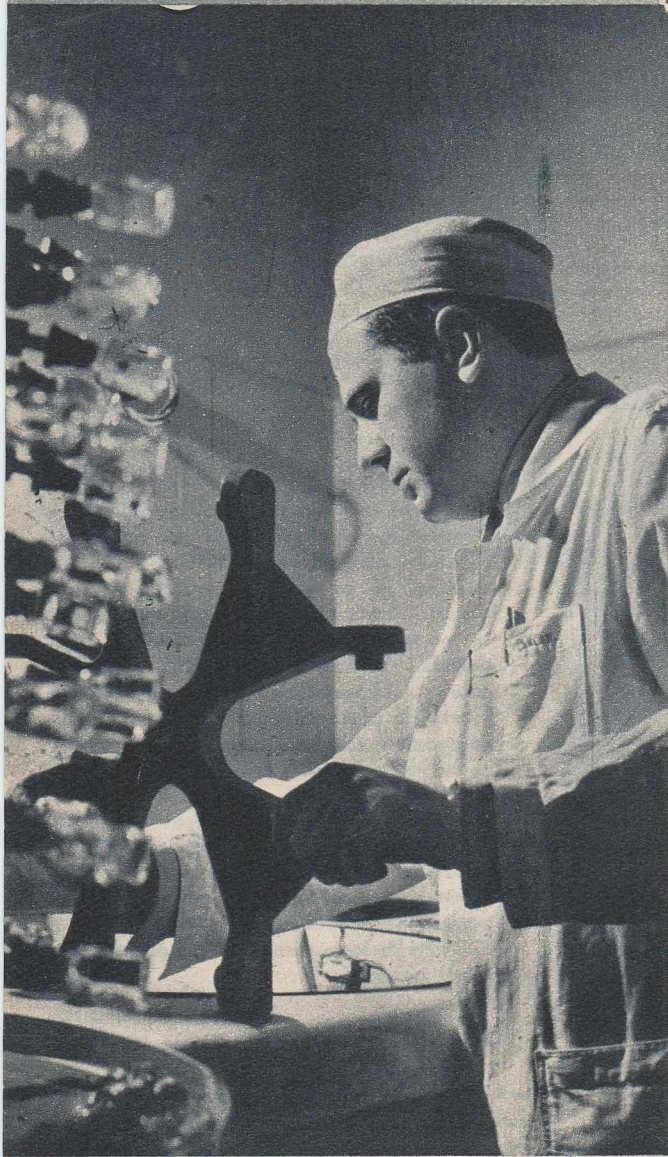
„Materia primă” a acestei fabrici neobișnuite e sîngele omenesc.

Marile operații pe inimă, ca acelea care se realizează la spitalele „Fundeni” și „Panduri” din București, transfuziile, obținerea produselor hemostatice, a derivatelor și reactivilor despre care am vorbit mai înainte, cer desigur importante cantități de sînge, care se obțin grație donatorilor. În cazuri speciale, sîngele se trimite în cele mai îndepărtate colțuri ale țării cu avioane sanitare.

PRINCIPALUL ESTE... MĂDUVA

Principalul producător de sînge — măduva osoasă — nu mai reprezintă o zonă inaccesibilă și misterioasă. Hematologii au pătruns pînă la ea și rezultatele sînt uimitoare.

Un bolnav de anemie gravă, în fața căreia tratamentele „clasice” deveniseră neputincioase, a fost salvat de la moarte sigură prin grefă de măduvă donată de doi fii ai săi. Un alt caz: o bolnavă avea sîngerări continue și foarte periculoase, care nu puteau fi oprite. Numai

SÎNGELUI

O VIZITĂ LA CENTRUL
 DE HEMATOLOGIE
 DIN BUCUREȘTI

ALIAȚII HEMATOLOGILOR: IZOTOPII RADIOACTIVI

Despre rolul izotopilor radioactivi în diagnosticul și tratamentul bolilor de sînge ne-a vorbit cercetătorul științific Paul Teitel, pe care fotografia noastră îl prezintă studiind circuitul fierului radioactiv în organism cu ajutorul unui aparat denumit „scintila-tor“.

Pînă de curînd, medicul nu putea ști cu precizie, în cazul unei anemii, în care anume din organele producătoare de sînge are loc o distrugere a globulelor roșii, și în consecință nu putea acționa în mod eficient pentru combaterea bolii. Acum este suficient să se marcheze un anumit număr de globule roșii cu un izotop de crom, iar apoi să se urmărească cu ajutorul unui contor sensibil, răspîndirea lor în corp. Aparatul indică exact unde s-au distrus cele mai multe globule: în măduva osoasă, în ficat sau în splină. Dacă se constată că splina este aceea care provoacă anemie, este extirpată; în celelalte două cazuri se aplică tratamente cu mijloace chimice corespunzătoare.

Tot cu ajutorul izotopilor radioactivi se determină durata de viață a globulelor, se studiază capacitatea de regenerare a măduvei, modul de asimilare a fierului de către organism și alte procese importante.

Metodele de cercetare cu izotopi radioactivi se introduc actualmente în practica curentă a Clinicii de hematologie și a altor clinici care colaborează cu Centrul de hematologie, permițînd clarificarea unei serii întregi de procese fiziologice din organism, greu sau chiar imposibil de elucidat prin alte mijloace.

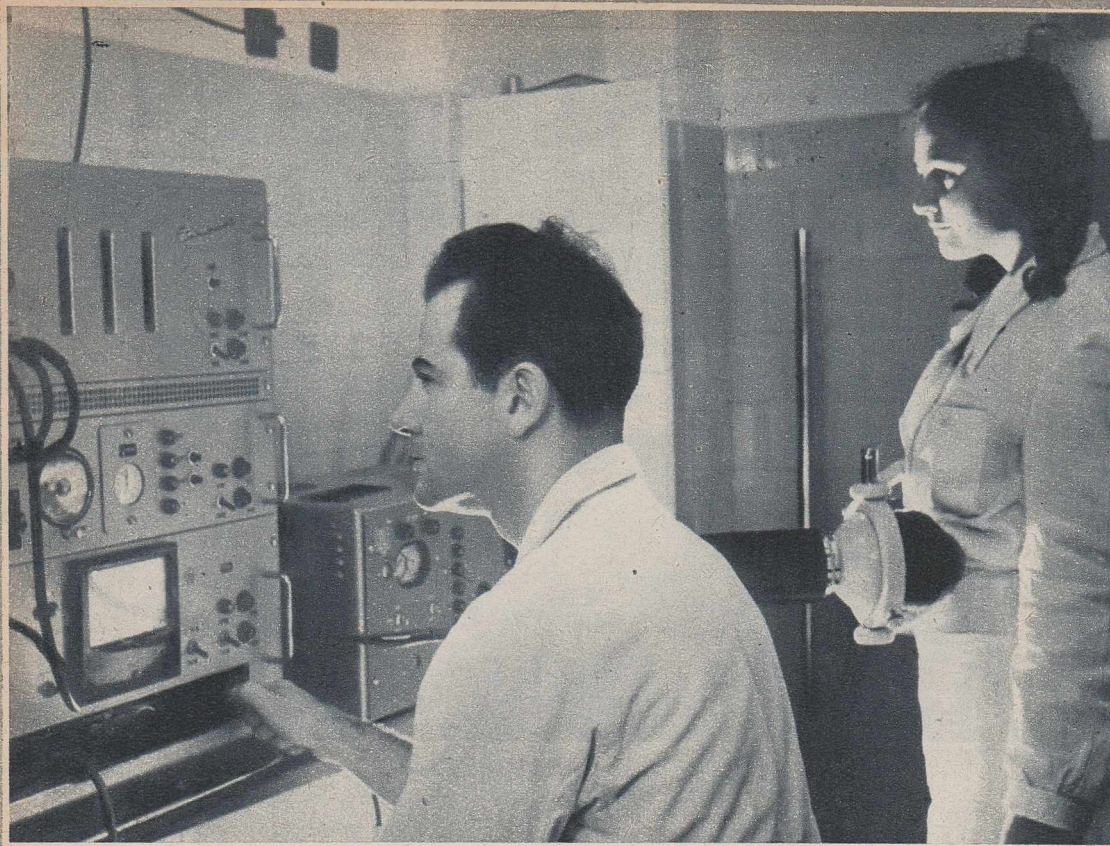
★

Centrul de hematologie pune la îndemîna cercetătorilor mijloace de investigație dintre cele mai moderne. Printre acestea se numără contoarele Geiger pentru urmărirea izotopilor radioactivi în organism, un trombelastograf care permite studierea amănunțită a procesului de coagulare a singelui, electroforeze cu ajutorul cărora se cercetează compoziția serului sanguin și se precizează diagnosticul în diferite boli ale singelui...

Utilizînd această tehnică modernă, cercetătorii de o înaltă calificare abordează cu îndrăzneală și rezolvă cu succes numeroase probleme pe care le ridică hematologia, această știință relativ tînără, dar atît de importantă pentru prelungirea vieții oamenilor.

Text: Silviu PODINĂ

Fotografii: Eugen IAROVICI

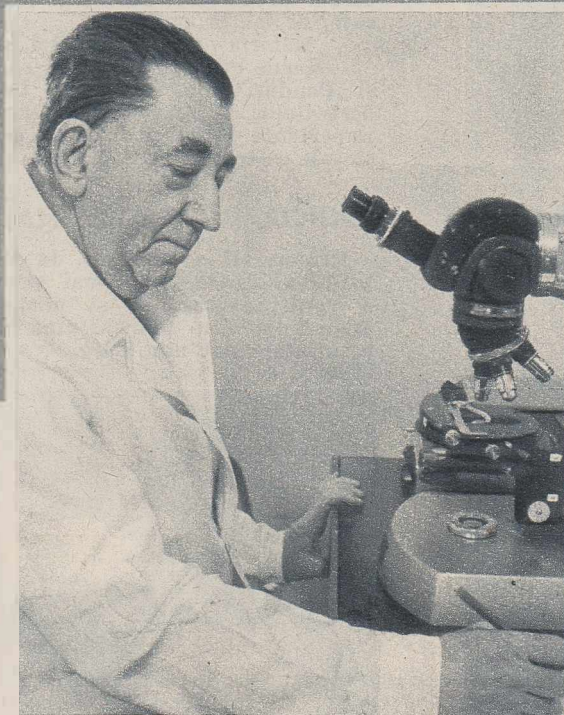
cu cîțiva ani înainte, ea ar fi fost definitiv condamnată; în prezent, este perfect sănătoasă, sîngerările fiind oprite prin grefe de măduvă luată de la o soră a bolnavei.

Aceste două cazuri de grefe se numără printre cele cîteva zeci realizate în lumea întreagă — căci numai atîtea au fost înregistrate pînă acum.

Cercetătorii au mers însă și mai departe. Ei au reușit să conserve măduva timp îndelungat (pînă la 45 de zile) prin înghețarea ei la minus 76° în glicerol, printr-o tehnică pusă la punct în cadrul Centrului. Iată-i, în fotografie, pe dr. Vlad Apăteanu și dr. Gh. Grigoriu folosind această tehnică într-un experiment cu măduvă osoasă pe șobolani.

Ce importanță prezintă conservarea măduvei? Vom răspunde printr-un exemplu. Pînă acum tratamentul tumorilor canceroase prin iradiere intensă se izbea de o consecință nedorită: radiațiile distrugeau nu numai celulele cancerigene, ci și celulele măduvei. La bolnavul care se vindeca astfel de cancer apărea o anemie gravă, adesea fatală.

Conservarea măduvei oferă acum o ieșire din această alternativă. Înainte de a începe tratamentul prin iradiere, pacientului i se scoate o parte din măduvă, pentru a fi conservată. După distrugerea tumorii, i se transplantază măduva proprie ferită de pericolul radiațiilor; cu ajutorul ei, singele se reface și bolnavul se însănătoșește.

Un colectiv din cadrul Centrului de hematologie întreprinde o serie de cercetări pentru elucidarea cauzelor leucemiilor (cancerul singelui) și găsierea celor mai bune metode de tratament. Fotografia îl înfățișează pe prof. dr. C.T. Nicolau, directorul Centrului de hematologie și conducător al acestui colectiv, la masa de lucru.

De vorbă cu medicul

ALCOOLUL ȘI SĂNĂTATEA (II)

Așa cum s-a arătat în articolul precedent (vezi „Flacăra” nr. 50) abuzul de alcool afectează toate organele corpului omenesc. Ca urmare a alcoolismului, stomacul este afectat de gastrită cronică; bolnavii au grețuri, vărsături și dureri, apetitul scade. Ficatul suferă foarte mult de pe urma alcoolului, al cărui consum abuziv poate duce chiar la distrugerea celulei hepatice; într-un stadiu mai avansat afecțiunea ficatului se manifestă

sub forma deosebit de gravă a cirozei. Rinichiul este de asemenea atacat de excesul de băuturi alcoolice. Datorită inflamației și ulterior a degenerării rinichilor, se tulbură în mod grav funcția lor de eliminare a substanțelor toxice.

Sub efectul excesului de alcool, slăbește și inima. Datorită acestui fapt apar dispnee, edeme (umflarea picioarelor și a feței), palpitații; vasele sanguine care hrănesc inima se sclerozează, întregia rezistență a organismu-

lui scade și se reduc mijloacele naturale de apărare împotriva infecțiilor.

Această tulburare multilaterală a funcțiilor naturale ale organismului duce la o îmbătrînire timpurie a acestuia, cu o scurtare mai mult sau mai puțin sensibilă a duratei vieții.

Nici copiii născuți din părinți alcoolici nu sînt scutiți de consecințe. Este știut că structura celulelor sexuale, din care se vor naște copiii, este influențată de alcool. De aceea, descendenții

alcoolicii sînt foarte debili, cu facultățile intelectuale slab dezvoltate, uneori cu grave afecțiuni psihice. Mama care, alăptînd, consumă băuturi alcoolice, va influența în rău sănătatea copilului, deoarece alcoolul consumat trece, o dată cu laptele, în organismul sugarului.

Cum se ajunge la alcoolism? Ca și în cazul narcoticelor, alcoolul introdus în mod repetat în organism creează obișnuință, și, destul de repede, organismul va avea „nevoie” de o cantitate din ce în ce mai mare de alcool; astfel omul devine sclavul acestui viciu atît de dăunător pentru organismul său.

Se poate trata alcoolismul cronic? Fără îndoială că da! Dacă la începutul bolii, numai voința bolnavului de a abandona viciul este suficientă, în formele avan-

sate de alcoolism este neapărată nevoie de intervenția medicului și tratamentul se face de obicei în condițiile internării într-o clinică. Metoda generală de dezintoxicare constă în aceea că se administrează bolnavului medicamente care provoacă vărsături; medicamentele sînt precedate de cantități mici de alcool. Provocarea repetată a vărsăturilor în asemenea condiții creează un reflex de greață pentru alcool, reflex care se întărește în cursul tratamentului.

Deși vindecat, pacientul va trebui să evite în viitor consumarea alcoolului în cantități oricît de reduse, deoarece acesta l-ar provoca din nou reflexul inițial pentru consumul de alcool.

Dr. Silviu GHEREA

Tovarășu' învățător

care au învățat proprii lui copii — doi, unul inginer azi, altul viitor inginer; e învățător la școala în care unii dintre părinții elevilor lui de azi i-au fost ieri elevi...

Emil Muntean e un om care trăiește cu pasiune prezentul. Dar în discuțiile despre școala de azi gândurile lui se întorc câteodată la sălile de clasă în care ploua, la sărăcia lucie a țăranului, la ignoranță, la tristețea amară a copilului care n-avea după ce învăța și a părintelui care n-avea cu ce-i cumpăra un abecedar. Într-un cuvânt, la durerile acelea pe care le-a cunoscut la început din propriile-i observații de copil, apoi din discuțiile cu Nicolae Muntean, tatăl său.

— Manualele de școală sînt pline de minciuni — îi spunea tatăl. Numai aritmetica nu minte. Și ca să poți folosi autoritatea cate-drei împotriva minciunii, trebuie să faci o adevărată echilibristică.

Abia mai târziu însă, cînd a devenit el însuși învățător, și-a amintit de vorbele

Într-o seară, pe toamnă, s-au dus la prins pește. El juca undița pe firul apei, iar ea, întinsă în iarba de pe mal, încerca să numere — zadarnică încercare! — stelele de pe cer:

— Ce multe stele sînt pe cer!

— Dar pe pămînt sînt și mai multe.

— Pe pămînt, Emil?

— Pe pămînt, pe pămînt...

— Emil, oamenii sînt ca stelele?

— Sînt! Pentru că oamenii — oamenii adevărați — nu cad niciodată. Căderea lor e aparentă. Oamenii adevărați sclipesc și sclipirea lor dăinuie...

★

Lui Emil Muntean îi place să spună:

— În viața mea nu sînt două zile care să semene...

Așa și e: zilele adevărate, trăite din plin și cu folos, nu seamănă între ele. Și zilele acestea ale lui Emil Muntean se numără astăzi cu... zecile de ani! Pentru că 37 de ani sînt de cînd dăscălește în Cristian.

E învățător la școala în care el însuși a învățat în copilărie, avîndu-l ca dascăl pe propriul său tată; e învățător la școala la

Învățătorul merge uneori acasă la părinții elevilor. Iată-l acum la Aurora Pițec, nu numai mamă, dar și... festă elevă...

„Referatele pe care le pregătește sînt interesante, practice și utile”.

O consultație în calitate de propagandist.

bătrînului sau tată și le-a înțeles mai bine.

Picase peste el o inspecție la o lecție de geografie. Sala de clasă — ca și iarna de afară — era rece. Copiii, zgribuliți în bănci, intimidati de prezența inspectorului, se străduiau să răspundă bine. Unul dintre ei se încurcase și inspectorul îi dădea brînci: — Cum, bă, ce e aia „am uitat”? Uți care-ți sînt vecinii?

Copilul tăcea rușinat. Blînd ca de obicei, Emil Muntean i-a dat ghes copilului: — Hai că știi... Ia gîndește-te un pic la soare...

Copilul, imbiat omeneste, și-a adus aminte: — Da... La răsărit noi ne învecinăm cu Uniunea Sovietică...

— Aha!... Bună învățatură! — a scăpat ironic printre dinți, inspectorul. Mda...

A ieșit trîntind ușa. A doua zi i s-a comunicat lui Emil Muntean că e retrogradat pe trei luni pentru că: 1) disciplina elevilor e liber consimțită, adică se obține prin metode neînscrise în regulamente și 2) în loc să se ocupe de clasă în mod concret, învățătorul își pierde timpul cu fișe asupra individualității elevului.

Timp de 20 de ani, viața lui Emil Muntean a fost ca și viața satului: grea. Fiecare zi fi aducea noi surprize. O dată a descoperit chiar că și aritmetica minte:

— În 1925 ni se cerea să ne îmbrăcăm frumos la catedră pentru că „aveți lefuri bune”, pe cînd, în realitate, nu puteai să-ți cumperi din salariul pe o lună nici măcar doi metri de stofă. În timpul curbelor de sacrificiu din 1933, noi, cei trei învățători din Cristian, n-am primit leafă timp de 4 luni.

Dar toate acestea l-au îndrîjit; a pornit la luptă împotriva ignoranței, organizînd cercuri de citit și, cu ajutorul unor șezători și serbări artistice, a încercat să șubrezească zidul sovîn pe care l-a ridicat burghezia și moșierimea între romîni, sași și maghiari. Învățătorul pregătea programe artistice fie cu elevii lui, fie cu tineretul din sat, punînd în scenă momente din piesele lui Delavrancea sau Caragiale, dirijînd coruri și organizînd recitări. Înfruntînd greutățile acelor timpuri, el și-a dobîndit autoritate și încredere, legăturile lui cu satul devenind de pe atunci trainice. Fapt pentru care timp de 37 de ani nu s-a gîndit niciodată să plece în altă parte.

— Azi lucrurile s-au schimbat. Ca să folosesc o comparație, contrastul e ca de la întuneric la lumină.

Minciuna a fost expulzată pentru totdeauna din școală. Și profesiunea de dascăl se face azi cu alte metode: învățămîntul socialist impune învățătorului cerințe noi, nobile, care implică o activitate multilaterală. Fișele care n-au fost pe placul domnului inspector X sînt astăzi indispensabile învățătorului care vrea să-și îndeplinească menirea: să dea societății oameni noi, pe măsura ei. Toate acestea solicită nu numai cunoștințele învățătorului, dar și conștiința lui, sufletul lui. Iată de ce, în anii de după eliberare Emil Muntean, descătușat — ca să-i folosim propria expresie — nu se rezumă numai la munca lui „de catedră”.

— Muntean — spune profesorul Mihai Farsch, președintele comisiei metodice — e un îndrăgostit fără pereche de munca sa. Pentru

toată școala el e o pildă vie. V-aș putea vorbi despre ireproșabila disciplină a clasei lui despre minuțiozitatea planificărilor lui anual și trimestriale și a lecțiilor lui, despre modu plăcut și instructiv în care știe să lege în vățămîntul de viață. Omul acesta e la curen cu toate. Din literatura de specialitate nuscăpă nimic, iar referatele pe care le pregătește sînt interesante, practice și utile ca și lecțiile deschise pe care le ține. În fond, nimic nufîntîmplător și fără explicație: Emil Muntean e comunist! În orice caz, haideți în clasă și cu siguranță că tot ce v-am spus, într-un fel sau altul, veți găsi acolo „pe concret”.

În clasă nu l-am găsit: lecția de „științele naturii” o ținea la „fața locului”, în juru Cristianului. Abia seara l-am aflat, acasă corectînd niște compuneri. Pe masă se aflau extrem de multe caiete, în nici un caz nu numai 30-40, cîți copii sînt în clasa a IV-a B.

— Încerc un studiu asupra modului în care trebuie corectate greșelile copiilor. Am și caiete din alte clase. Unii dascăli le cer copiilor, după ce le-au corectat greșelile, să transcrie alături de forma corectă și forma greșită. Pentru un copil de clasa a IV-a metoda mi se pare neindicată, copilul puțin reține exact forma greșită. În general, cînd corectăm greșelile trebuie să folosim metode în funcție și de clasă și de individualitatea copilului.

★

Un învățător este un om de cultură. A fi om de cultură al satului înseamnă ca nimic din ce ține de viața satului să nu-ți fie străin. Nu în sensul cunoștințelor, ci în acel al integrării tale în această viață.

Cînd țărani din Cristian s-au hotărît să-și unească pămînturile și puterea în gospodăria colectivă, cei avuți, foștii exploataitori, au început să ridice glasurile, răstălmăcind, pe ocolite sau fățiș, lucrurile. Împotriva minciunii și calomniei trebuia dusă o luptă necurmată. Printre cei angajați în această bătălie pentru adevăr s-a aflat și Emil Muntean. Lupta a fost grea, dar a triumfat: azi comuna e complet colectivizată. Rezultatele au fost atît de bune încît Emil Muntean n-a mai vrut să-și părăsească munca de agitator. El a devenit propagandist în cadrul învățămîntului de partid al gospodăriei agricole colective și — de 11 ani — conduce cercul „Viața internațională”. Aici, printre mulți alții, colectivizatele Maria Moldovan, Elena Marcu și Elena Petrișor îi sînt eleve pentru a doua oară: i-au fost eleve și pe băncile școlii...

— Vedeți, colectiva n-a fost și nu este pentru mine numai un teren de activitate economică, socială și politică. Ea îmi dă satisfacții mult mai mari, dacă mi-e îngăduit să mă exprim astfel, de ordin strict personal. Ion Jigăria de pildă, membru al brigăzii a doua de cîmp, e fruntaș în colectivă. Cu ani în urmă mi-a fost elev. Cîtă bucurie îmi produc succesele fostului meu elev!

Ar mai fi de spus că în manifestările atît de obișnuite azi ale „Colțului roșu”, atunci cînd vede dansurile romînești interpretate de sași și cînd aude cîntece săsești cîntate de romîni, înseamnă nu numai că vede cu ochii, împlinit, un vis de veacuri al tuturor, dar trăiește satisfacția personală a aceluia care în tinerețea lui a întrevăzut această realitate, a dorit-o și s-a străduit s-o scoată la iveală.

— Noi, învățătorii — continuă el — sîntem răsfațați de viață. Nu de mult mă plimbam cu soția mea pe malul rîului. Cerul părea bătut în ținte de argint. La un moment dat mi-a spus aceleași vorbe ca și acum 37 de ani: „Ce multe stele sînt pe cer”... Și i-am răspuns

Cu clasa a IV-a B în jurul
Cristianului.

același lucru ca atunci. Și gândul mi-a zburat la „stelele” mele... Elenuța Barbu doarme acum, visează... Se vrea ingineră chimistă. Mai are de muncit mult, dar dacă vrea, o să ajungă. Dumitraș Pungă e bun la aritmetică... și îmi place că nu-i timid...

— Cu câtă consecvență ți-ai iubit meseria...
— Sînt mîndru de ea... Și apoi nu-i meserie — e o muncă de creație. Îți dă mari satisfacții... Gîndește-te la Gagarin: e omul care a realizat un vis de veacuri al omenirii: a învins legea gravitației și și-a trimis zîmbetul din Cosmos... Mă umple de mîndrie gîndul că primii lui pași în viață au fost îndrumați de un învățător...

În fiecare din elevii noștri ne regăsim într-un fel, pentru că în fiecare punem o pîrticică din viața noastră... E o răsplată mai mult decît mare.

Bazil DUNĂREANU
Fotografii de S. STEINER

P.S. Sectorul zootehnic al colectivei din Cristian e în plină dezvoltare. În 1960 gospodăria avea 320 taurine, azi are 540, iar în 1965 va avea 1.000 ș.a.m.d. Toate acestea, și încă multe altele, cu concluziile care se pot trage din compararea lor, le-am aflat în caietele de compunere ale elevilor clasei a IV-a B.

Emisiune a televiziunii, la „Colțul roșu” al colectivelor (fotografia din stînga) și... Emil Muntean, în orele libere... (fotografia din dreapta).

E bine să știm

CUVINTE CARE AU FOST NUME PROPRII

Am mai vorbit și cu alt prilej de cuvinte care au fost la origine nume proprii, de exemplu nume de persoane, de localități, de provincii etc. Iată astăzi un alt grup de exemple:

Spunem despre cineva că se exprimă LACONIC, dacă vorbește puțin, dacă spune ce are de spus în puține cuvinte. Laconic înseamnă însă „din Laconia”, „caracteristic pentru Laconia”, o regiune din Grecia ai cărei locuitori se bucurau în antichitate de renumele de a fi scumpi la vorbă.

Ca să mai rămînem pentru cîteva clipe în antichitate, mai amintim de cuvîntul DRACONIC, „foarte aspru, neîndurător”. Despre o lege foarte severă se spune că este draconică. La origine e vorba de Dracon, numele unui legislator atenian din secolul al VII-lea î.e.n., renumit pentru legile foarte aspre pe care le-a alcătuit. Lege draconică a însemnat la început „lege făcută de Dracon”, dar apoi, din pricina specificului acestor legi, a căpătat semnificația de „lege foarte severă”, indiferent de autorul ei și de epocă.

În cu totul altă ordine de idei și în altă perioadă a istoriei, ne întîlnim cu cuvîntul CRAVATĂ. Nimic nu e mai surprinzător decît să aflăm că acest cuvînt a însemnat „croat”. Ce legătură poate fi între această populație din Peninsula Balcanică și un articol de îmbrăcăminte? Iată explicația: regele Franței, Ludovic al XIV-lea, avea un regiment de cavalerie format numai din croați. Ca semn distinctiv acești călăreți purtau un fel de panglică legată la gît pe care francezii au botezat-o cu numele posesorilor ei, spunîndu-i croate sau, cu o mică schimbare fonetică, cravate.

În 1889, la expoziția de la Paris, vizitatorii puteau face o scurtă plimbare cu un trenuleț care mergea pe o cale ferată îngustă. Această idee a francezului Decauville (citeză Decovil) a fost mult gustată și de atunci pînă astăzi s-au construit numeroase decoviluri „câi ferate înguste”, instalate de obicei pentru o perioadă de timp limitată, pentru transportul de materiale, de minereuri etc. Deci și cuvîntul nostru DECOVIL, împrumutat din limba franceză, a fost la origine un nume propriu.

Sorin STATI

Colțul cosmeticienei

Pielea e sensibilă la frig...

Prin natura ocupației lor, multe femei lucrează un număr de ore zilnic în aer liber. Dacă, în general, acest lucru este util sănătății, tre-

buie luate o serie de măsuri pentru protejarea pielii feței, a minilor, a buzelor etc. împotriva unor efecte dăunătoare ale frigului și vîntului.

Trecerea bruscă de la cald la frig, dintr-o încăpere încălzită — afară în ger, expune pielea obrazului și minilor la uscăciune și cojire. Pentru prevenirea acestor neplăceri trebuie luate următoarele măsuri: seara se va spăla fața cu săpun de bărbierit și apă caldă; dacă tenul este uscat se va unge apoi cu o cremă grasă, hrănitoare, de pildă crema Velur sau Magnolia. Dimineața, fața se va spăla numai cu apă ținută în casă într-un vas, de cu seară, adică nici caldă nici rece. Obrazul va fi uns apoi cu o cremă protectoare (crema Elida de zi).

Buzele pot și ele suferi de pe urma frigului. Trebuie evitat obiceiul de a le umezi cu limba; seara trebuie unse cu o cremă grasă. Și nasul se roșește la frig, mai cu seamă atunci cînd circulația sîngelui este defectuoasă. Se recomandă masajul făcut în fiecare seară cu o cremă grasă și activantă a circulației, de ex.: Magnolia 1 $\frac{1}{2}$ gr — vaselină 1 $\frac{1}{2}$ gr — borat de sodiu 5 gr și tinctura Capsicum 5 picături (despre aceasta am dat recomandări speciale într-un număr anterior al revistei).

Frigul poate provoca și degerături, în special ale minilor și picioarelor. În asemenea cazuri ne vom adresa medicului. Pentru cazurile mai ușoare (înroșirea și învinețirea pielii) se vor face băi din 2 în 2 zile cu apă caldă sărată (275 gr sare grunjoasă la 1 litru de apă); durata băii va fi de 6 minute, după care se va face un masaj ușor cu o cremă grasă (Elida de noapte) pe pielea puțin umezită.

Georgeta MĂLIN

actualități CINEMATOGRAFICE

S-A FURAT O BOMBĂ!

S-a furat o bombă! Când? Ieri sau poate chiar acum o oră. Nu ne întrebați unde, căci nu se știe precis: furtul s-a petrecut undeva în Apus, într-o țară fără contur geografic, în care se vorbește o limbă greu de identificat. Mai bine-zis, unde nu se folosesc cuvintele, ci doar gesturile, muzica, zgomotele. Adică în filmul pe care Gopo l-a realizat — cu dubla responsabilitate de scenarist și regizor — pe platourile de la Buftea. „S-a furat o bombă” anunță alarmat titlul filmului, având

însă grijă să ne liniștească pe dată: e vorba de o comedie cu gangsteri, femei fatale, încercături năstrușnice. Și, totuși, o comedie care trebuie luată în serios, pentru că ascunde în spatele fiecărui gag un tîlc și invită spectatorul să scormonească după aparențele hazlii pentru a afla ideea. Și ideea aceasta face din filmul lui Gopo o operă cinematografică strict contemporană. Pe Omulețul său, născut din îmbinarea inspirată a celorva linii, Gopo l-a făcut să lanseze

sputnikul atunci cînd acesta era încă o ipoteză îndrăznească a gândirii omenești. De aceea „Scurtă istorie” a avut un mare răsunet mondial: era o operă artistică de actualitate, anticipa — cu câteva ceasuri — cucerirea Cosmosului. Pe Omul său din „S-a furat o bombă” — căci astfel își numește Gopo noul erou — regizorul îl face să înțeleagă că pacea și liniștea omenirii se află și în mințile sale și că, prin urmare, nu are dreptul să le țină încrucișate. Filmul intenționează deci să scrie din nou o pagină a zilei de azi.

Dar iată că pentru a-și transmite ideile Gopo a renunțat de astă dată la creion, la gumă și la hîrtia de calc. Desenul animat a

fost părăsit vremelnic și 2.600 metri de peliculă se pregătesc să ne istorisească în tihnă — de-a lungul unui ceas și jumătate — o fabulă interpretată de oameni în carne și oase. Și, totuși, acești oameni obișnuiți au căpătat, prin intervenția scenaristului-regizor, un anume specific care îi simplifică și generalizează. Prin reducerea personajelor la esență (și recunoaștem în acest procedeu una din legile desenului animat) ele au devenit dintr-o dată supradimensionate, simbolice. Eroul principal se va numi deci Omul, iubita lui — Inger de față, cel ce posedă forța și banul — bomba adică — Domn-gras, cel ce vrea să i-o fure — Șefband, femeia fatală

care oscilează între ei doi, Blonda. Numirile sînt însă, ca să zicem așa, numai de uz intern și le află doar cel ce citește scenariul sau asistă la filmări. Pentru că în film nu se folosesc niciodată și spectatorul va fi liber să le dea, conform imaginației proprii, numele pe care le va dori. Cu atît mai mult cu cît reprezentantul puterii, Domn-gras, nu e de fel gras, Blonda nu e blondă ci... brună, iar Inger de față va avea prinse, peste uniforma de taxatoare de autobuz, niște delicate aripioare din carton.

Cine este Omul? Un oarecare, nici mai bun nici mai rău ca alții, un om care nu strălucește prin inteligență dar nici nu

„BANDIȚII DIN ORGOSOLO”

Dintre sutele de condamnați la temniță pe viață cîți numără Italia, 15 se trag dintr-un singur sat. Cum de a ajuns satul Orgosolo din Sardinia să cucerească acest trist record? Iată întrebarea la care și-a propus să răspundă tînărul regizor documentarist, Vittorio de Seta, cu primul său film de lung metraj „Bandiții din Orgosolo”.

...Michele e un păstor care, cu prețul unor imense sacrificii și îndatorindu-se pînă peste cap, a izbutit să-și agonisească o mică turmă de oi. Dar o mare nenorocire se abate asupra lui: e bănuț de a fi participat la jefuirea unei stîne și la uciderea unui jandarm. Omul e nevinovat, dar o amară experiență l-a învățat că pînă își va putea dovedi nevinovăția, justiția celor bogăți îl poate nimici. Îi cunoaște și pe făptași, dar o concepție adînc înrădăcinată despre onoare și despre solidaritatea celor săraci în fața abuzurilor legii îi impune să tacă. Jandarmii sînt pe urmele lui și Michele nu găsește altă ieșire decît fuga. Pleacă în munți împreună cu un frate mai mic, încercînd să-și salveze și turma. Dar oile nu pot supraviețui lungului marș prin tînuturi

aride, fără un firicel de iarbă, fără un pic de apă... Rămăs fără turmă, Michele ia calea banditismului. Cu arma în mînă, atacă o stîină, urmărind să fure turma altui păstor care, probabil, va lua la rîndul său arma în mînă și... povestea va putea continua astfel la nesfîrșit.

Așa definește Vittorio de Seta cercul vicios în care se învîrtește viața locuitorilor din Orgosolo, satul cu trista faimă de „cuib de bandiți”. Mizeria, analfabetismul, obscurantismul religios și teroarea polițienească își dau mîna pentru a-i menține pe sătenii în întinerie și izolare.

Pentru prima sa producție de lung metraj, regizorul Vittorio de Seta a ales calea plină de riscuri a filmului-anchetă socială, gen prin excelență necomercial în Occident. Realizat în condiții ovasi artistice și cu prețul unor serioase sacrificii personale, filmul „Bandiții din Orgosolo” reprezintă un act de curaj și răspundere artistică, de încredere în misiunea filmului de a lupta pentru transformarea lumii. Prezentat la Festivalul de la Veneția, filmul a cunoscut un succes surprinzător. Prin conținutul său polemic și prin tonul său sincer și uman, a cucerit toate simpatiile, astfel că juriul l-a acordat premiul „Pentru prima operă”, iar publicul l-a ovacionat furtunos. Pînă și producătorii au fost siliți să tragă concluzia că publicul nu se va lăsa îndopat la nesfîrșit cu producții de serie și că el pretinde ca de pe ecran să-i vorbească vocea adevărului.

A. R.

1 Puteți crede că toate acestea s-au petrecut pe un platou al studiourilor de la Buftea? Și totuși, acesta-i adevărul...

2 „Gata, filmăm!” Regizorul Ion Popescu-Gopo și operatorul Șt. Horvath înregistrând pe peliculă o scenă din filmul „S-a furat o bombă”.

3 Iată-l pe Omul nostru. În dreapta ține bomba, ignorându-i cu candoare forța.

4 Gopo îi instruește pe doi dintre „gangsterii” filmului său.

5 În bar s-a încins o bătaie... ca-n filme.

poate fi catalogat drept prost. Un om care își permite însă să fie naiv și încăpăținat. Să creadă că, dacă el e cumsecade, nimeni nu-i va putea face vreun rău și că liniștea și-o poate asigura astupându-și urechile cu palma. Drept care, bate zile de-a rîndul pe la porțile fabricilor pentru a-și căuta de lucru, fără să înțeleagă prea bine de ce e mereu alungat, adoarme cu zîmbetul pe buze pe o bancă din parc gîndindu-se la iubita lui care, pentru necesitățile visurilor sale, e metamorfozată din taxatoare într-un înger diafan. În ochii lui, realitatea refuză să-și arate chipul adevărat. Și iată că într-o zi, în timp ce cerea de lucru la poarta unei uzine,

Omul nostru e martorul nevinovat al unei ciocniri dintre niște gangsteri ce atacaseră uzina și polițiștii ce o apărau. Se pomenește în brațe cu o servietă veche, pe care un gangster i-a aruncat-o din fugă. Omul începe să colinde orașul cu geanta sub-suoară, căutîndu-l grijuliu pe posesorul ei, ba chiar pierzînd-o la un moment dat și regăsînd-o apoi cu totul împlător. Noi, spectatorii am aflat, dar el, bietul, ridicolul, marele naiv, nu știe că sub brațul lui, în servieta veche, poartă puterea supremă, viața și moartea: înăuntru se află bomba pe care Șefband a vrut să o fure de la Domnștras. Cei doi o caută cu desperare, gangsterii și polițiștii

sînt înnebuniți, dar el, Omul mărunt și nelsemnat, se plimbă liniștit, neștiind ce forță uriașă are în mîinile sale. Ce va face el cînd își va da seama de adevăr (pentru că firește în cele din urmă îl va afla!)? Gopo ne-a rugat să nu dezvăluim surpriza finalului și noi îi respectăm dorința, urmînd ca restul poveștii s-o aflați de pe ecran. Și totuși vă oferim un amănunt interesant: drept interpret al Omului a fost ales — după căutări insistente și prea puțin fructuoase — actorul Iurie Darie. E o distribuție îndrăznească, s-o recunoaștem, întrucît aparențele nu indică vreo legătură între personajul conceput de scenarist și specificul creației acestui tînăr

actor. Întrucît însă scenaristul a cedat plin la urmă preferințelor regizorului, așteptăm cu încredere ca cel de-al doilea să nu-l dezamăgească pe primul, și amîndoi pe noi, publicul spectator. Distribuția mai promite unele momente de mare haz: îi vom vedea pe Ovid Teodorescu și Puil Călinescu în chip de gangsteri, alături de regizorul Geo Saizescu, arhitectul Alex. Culescu sau actorul Tudorel Popa. Șefband e interpretat de H. Boroș, Blonda de Liliana Tomescu, Înger de fată de o tînără studentă de la Institutul de artă teatrală și cinematografică, Eugenia Balaur, iar polițiștii — de un grup de atletici studenți de la I.C.F. Apar în film — în roluri

episodice — și Emil Botta, Cella Dima, Constantin Brezeanu, Florin Piersic.

Așadar, Gopo și-a luat drept aliați un grup de actori buni, cîțiva neprofesioniști, un operator de talent — Șt. Horvath — și compozitorul D. Capoianu — și ne oferă o comedie cu conținut filozofic în care acțiunea vrea să fie altă de densă, încît dialogul să fie inutil, în care personajele se înțeleg fără cuvinte, dar și fără elemente învechite de pantomimă, o comedie modernă, un film al zilei de azi. La care să rîdem, dar asupra căruia să meditam.

Sanda FAUR-DIMA

← Michele Cossu, principalul interpret (neprofesionist) al filmului „Bandații din Orgosolo”.

Cadru din noul film al lui Vittorio de Seta. →

Oameni apăsați de miserie, împinși fără voia lor pe calea banditismului — iată eroii filmului „Bandații din Orgosolo”.

DE ICI, DE COLO

BUNDESWEHRUL A RECHIZITIONAT și pământul țaranului vest-german Herman Krüger. Acesta a cutezat să întrebe un ofițer: "Dar cu căsuța mea ce se va întâmpla domnule locotenent?". "Ea ne va servi drept țintă" - l-a liniștit ofițerul noului Wehrmacht.

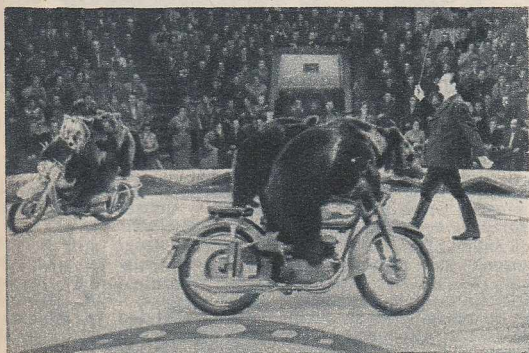
O EDITURA AMERICANA tipărește cărți având fiecare un...miros adecvat conținutului. Astfel, cărțile cu cowboy pot avea miros de piele tăbăcită, iar paginile cărților de aventuri războinice pot mirosi - potrivit conținutului lor - a praf de pușcă sau a cadavre...Dacă "opera" n-are conținut, măcar miros să aibă!

„JUSTIȚIE“ AMERICANĂ. După ce a zăcut 30 de ani în închisoarea americană Sing-Sing, emigrantul sicilian Pietro Matera a fost pus în libertate. Își terminase oare executarea pedepsei? Nu! S-a recunoscut că Matera a fost condamnat din greșală pentru omucidere. O viață de om petrecută în temniță din cauza unei erori criminale a justiției americane, care-și mai adaugă astfel încă o filă la dosarul ei de nedreptăți. Iată-l în fotografie pe Pietro Matera, după eliberare.

CASCADELE DE LA TIVOLI (Italia) prezintă curiozitatea că turiștii veniți aci pot intra sub căderea de apă și sta acolo fără a se uda.

URȘI PE MOTOCICLETE — număr de senzație al dresorului sovietic Valentin Filatov, artist al poporului din R.S.F.S.R., prezentat la circuitul moscovit în cadrul programului „Arena prieteniei”. La acest spectacol iau parte maeștri de seamă ai circuitului din republicile unionale și autonome ale Uniunii Sovietice.

ROSTOCK-HAVANA DUS-ÎNTORS. Această a fost ruta parcursă, cu cîțva timp în urmă, de vasul comercial „Halberstadt” din R.D. Germană. Vaporul, care a transportat în Cuba mașini și utilaje din R.D.G., s-a întors avînd la bord, printre altele, crocodiili, flamingo, șerpi, broaște țestoase și alte animale — daruri ale prietenilor cubani pentru grădiniile zoologice din R.D. Germană.

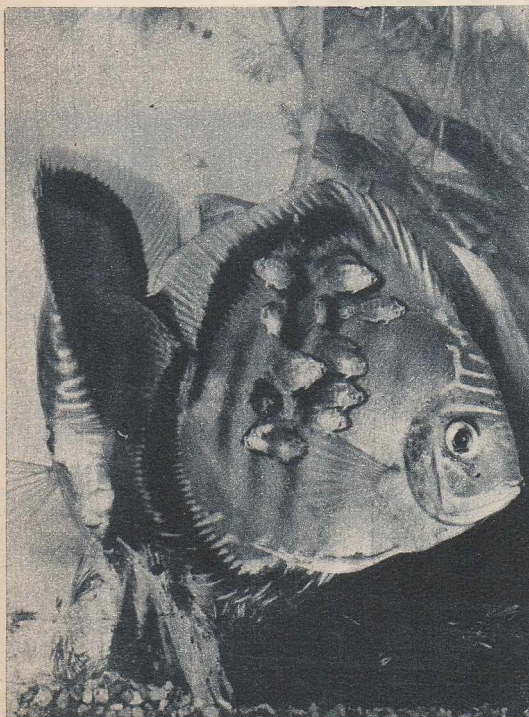
←PEȘTELE...CĂPUȘĂ. Așa ar putea fi denumită această specie rară de pește din colecția unui ihtiolog japonez. Într-adevăr, înfipti ca niște căpușe în spatele unui pește matur, peștișorii se hrănesc cu microorganismele pe care le găsesc din belșug printre solzi.

GINE ARUNCĂ MAI DEPARTE... La Zürich, în Elveția, a avut loc recent un original concurs athletic de aruncări. În locul „clasicei” greutăți, aruncările au fost făcute cu un pietroi cîntărind 83,5 kilograme. Cel mai bun rezultat a fost obținut de concurentul din fotografie care a reușit performanța de... 2,71 m. →

ÎN MEXICO, unde numărul analfabeților e foarte mare, pot fi întîlniți asemenea „scriitori publici” care, în schimbul unei taxe, redactează răspunsul la o scrisoare.

←„STRADA OMULUI SOLITAR“ este denumită această ulicioară din Bruxelles, considerată — în mod just — drept una din cele mai înguste din lume.

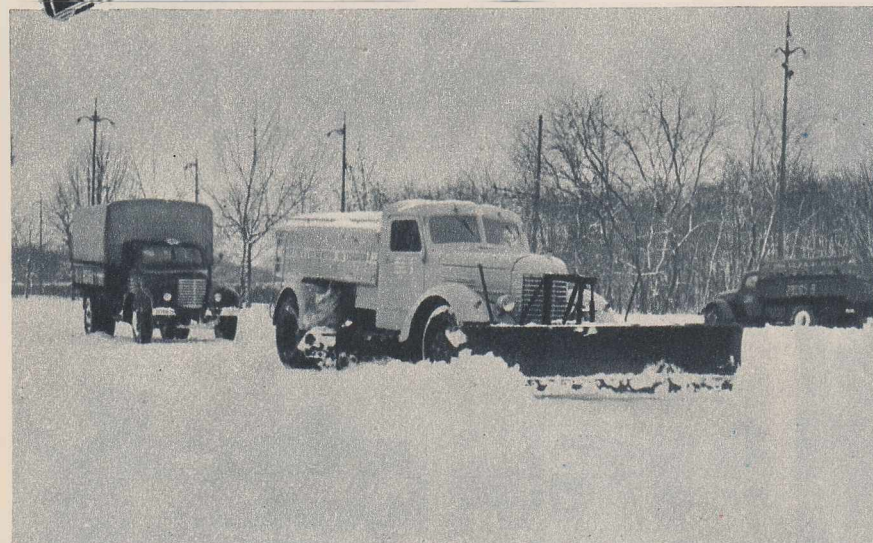
In plină campanie de recoltare a stufului în Delta Dunării. Fotografia reprezintă unul din locurile de depozitare a stufului recoltat pe raza unității Șontea de pe brațul Sulina.

Fotografie de Gheorghe CIOROBEA — corespondent

Sondarea și exploatarea zăcămintelor de cărbune la mare adâncime este îngreuiată, printre altele, de existența solurilor nisipoase conținând straturi de apă. La mina Godeni din bazinul carbonifer Golești s-a pus în funcțiune, de curând, o stație de înghețare a solului umed, concepută și construită în întregime în țara noastră. Capacitatea instalației este de 1.200.000 calorii normale pe oră.

fotocronica
FLACARII

În Capitală, după căderea primei zăpezi din iarna aceasta. Măsurile luate de Statul popular al Capitalei, ajutat de cetățeni, sînt menite să asigure buna desfășurare a circulației pe toate arterele orașului.

Incomod...

ABONATI
la
FLACARA

MĂI BINE ACASĂ

Reparații de frigider

OMUL GOSPODAR ÎȘI
CONTROLEAZĂ IARNA
FRIGIDERUL

REVIZUIREA LA TIMP
COSTĂ MAI PUȚIN
DECÎT O REPARAȚIE

COOPERATIVA

METALO GASNICA

STR. DOBRŢEANU GHEREA 5 TELEFON 16.46.19

„DOVADĂ IZBITOARE“

de Florica ŒELMARU

Evenimentele din ultimele zile — constată, pentru a nu știu câta oară în ultimii ani, propaganda atlantică (citatul provine de data aceasta din coloanele ziarului parizian „Combat”) — n-au fost favorabile Occidentului, ci mai curând nefaste pentru unitatea sa. Drept compensație, continuă consoliator cotidianul francez, este bine să consemnăm adevăratul salt înainte pe care îl constituie hotărârea de la Copenhaga.

Hotărârea de la Copenhaga — adică acceptarea de către parlamentul Danemarcei a creării unui comandament unificat vest-germano-danez în zona Balticii. „Salt înainte”, spune „Combat”. Înainte, poate. Dar în ce direcție, pe ce drum? Ministrul de Externe al Danemarcei, Krag, după cum relatează tot „Combat”, afirmă că pe drumul cel bun, pe drumul care duce spre pace — aducând în sprijinul originalului său punct de vedere această (nu mai puțin originală)... să-l zicem argumentare: „... integrarea unităților Bundeswehrului în N.A.T.O. poate fi considerată drept dovada izbitoare a voinței de pace a Bonn-ului”.

Raționamentul este deci următorul: primo — N.A.T.O. este o organizație pașnică; R.F.G. face parte din N.A.T.O., iar Bundeswehrul din forțele armate atlantice; politica Bonn-ului este deci o incontestabilă politică de pace. În timp însă ce asemenea declarații erau administrate ca aneștize opiniei publice din Danemarca și din alte țări nordice precum și opiniei publice din occidentul european în general, faptele dărau piatră cu piatră frumoasa construcție silogistică mai sus citată.

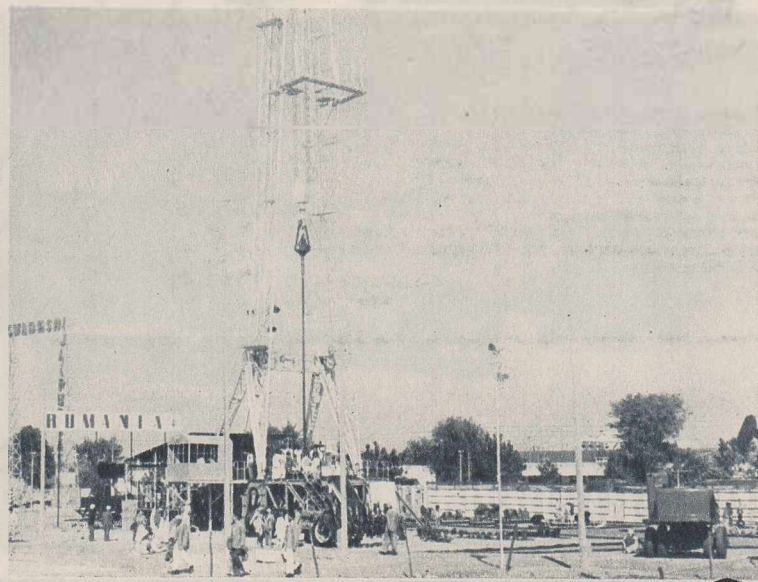
Faptele, adică, de pildă, sesiunea de la Paris a Consiliului N.A.T.O. Recentă reuniune atlantică a demonstrat încă o dată — și încă într-un mod deosebit de elocvent — că reprezentanții militarismului vest-german nu sînt niște simpli „integrați”, ci dețin în N.A.T.O. rolul de primă vioară (în termeni mai adecvați, rolul de primă trîmbiță războinică); că ei înțeleg de pe această poziție avantajată, să împingă blocul atlantic în sensul propriilor aspirații revanșarde și anexioniste; că de altminteri exigențele vest-germane nu contravin caracterului fundamental al coaliției, ci îi corespund și îi slujesc. La Paris, Strauss a cerut din nou ca N.A.T.O. să devină „a patra putere nucleară” (adică înarmarea nucleară a Bundeswehrului sub pretextul unei măsuri general-atlantice), a insistat ca problema să-i fie conferit „un caracter de urgență”, a propus înființarea imediată a unui comitet special pentru studierea ei.

Atitudinea adoptată de Consiliul Atlantic față de propunerile lui Strauss a fost echivocă: nici nu s-a respins ideea transformării N.A.T.O. în „putere nucleară”, nici n-a fost acceptată crearea comitetului special. Problema a luat, spre studiu, drumul Comitetului permanent prezidat de... Heusinger. Dar Drew Middleton, într-o corespondență din Paris, ogliuiea zilele trecute, în „New York Times”, opinia anumitor cercuri diplomatice americane care consideră că „orice sugestii făcute în momentul de față cu privire la noi aranjamente pentru controlul forței nucleare a N.A.T.O. ar reprezenta o serioasă greșeală psihologică în stadiul actual al conflictului Est-Vest”; că propunerea vest-germană ar putea fi considerată ca o „încercare a «militaristilor» de la Bonn (amabil, corespondentul american, pune militarismul vest-german între ghilimele) de a transforma țara lor într-o forță nucleară independentă; că o atitudine de acceptare a acestei propuneri ar putea fi „greșit interpretată (greșit!) de grupările politice din occident, cum ar fi aripa de stînga a partidului laburist britanic, care s-au ardat de la început ostile retrărnării Germaniei”.

Precaut, corespondentul american se refera numai la... inoportunitatea de a aduce aceste chestiuni sub reflectoarele actualității. Inseși temerile pe care corespondența sa le exprimă arată însă că nu este vorba de oportun sau inoportun, ci de probleme esențiale. Dacă activitatea desfășurată de reprezentanții Bonn-ului în N.A.T.O. dovedește „izbitor” ceva, apoi dovedește că militarismul vest-german nu au renunțat la proiectele lor de a... izbi. Și că (în să-și asigure, fie și sub eticheta N.A.T.O., forța de șoc necesară.

**fotocronica
FLACARII**

India a trecut la acțiuni hotărâte pentru a salva populația din Daman, Diu și Goa de sub jugul coloniștilor portughezi. Pretinzând, unitățile indiene au fost salutate cu entuziasm de populația eliberată. Fotografia înfățișează una din acțiunile patriotice din Goa, în lupta de rezistență împotriva coloniștilor portughezi.

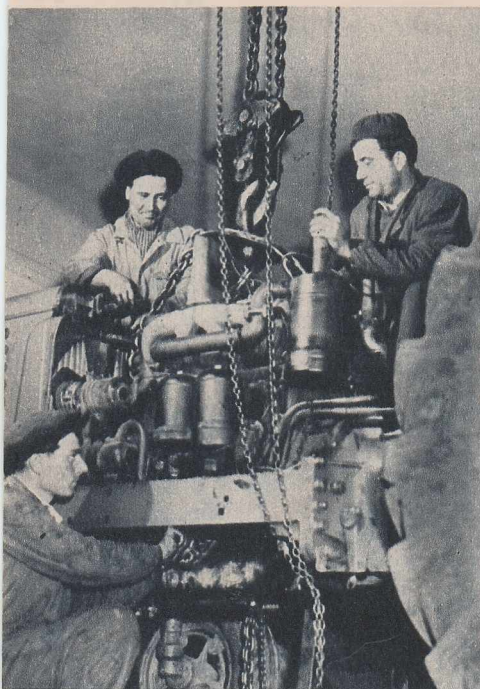

La Tîrgul internațional industrial din Delhi (India) participă și țara noastră cu un pavilion propriu. Instalațiile industriale prezentate, printre care utilaje petroliere (în fotografie), s-au bucurat de aprecieri din partea vizitatorilor.

Demonstrațiile populației Germaniei occidentale împotriva prezenței armelor nucleare pe teritoriul R.F. Germane sînt reprimite cu brutalitate de poliția vest-germană. În fotografie: poliștii arestează demonstranți care s-au așezat pe caldarîm, în semn de protest, în fața unei cazărmi din Duisburg (Ruhr), unde este cazată o unitate engleză specializată în mînuirea rachetelor.

Printr-o notă adresată guvernului S.U.A., guvernul Uniunii Sovietice a cerut arestarea lui Heusinger și predarea acestuia autorităților sovietice, care să-l defere justiției pentru crimele săvîrșite de el împotriva păcii, pentru crime de război și crime împotriva umanității. La conferința de presă de la Moscova, în cadrul căreia s-a dat citire notei guvernului sovietic, au fost prezentate ziaristilor o serie de documente (dreapta) ce demască crimele de care s-a făcut vinovat Heusinger (dreapta, jos), printre care „planul Barbarossa”, ordine cu privire la expediții de represalii în regiunile Vitebsk și Orel din U.R.S.S., hărți și documente originale privind pregătirea operațiunilor pentru cucerirea Angliei, Elveției, părții neocupate din Franța etc.

PENTRU VIITOAREA CAMPANIE AGRICOLĂ...

Mecanizatorii de la S.M.T.-ul din Topraisar, reg. Dobrogea, distins recent cu „Ordinul Muncii” clasa I, lucrează intens la reparatul tractoarelor și mașinilor agricole necesare campaniei agricole de primăvară. Până în prezent s-au reparat 87 de tractoare din 110 planificate, 77 de semănători și 29 de combine.

Fotografia pe care v-o trimitem redă un aspect din activitatea mecanicilor N. Beldiman, C. Medișan și Z. Toașcă.

Gh. CIOROBEA
Constanța

CITITORII CĂTRE CITITORI

EICHMANN—CONDAMNAT LA MOARTE

„Aș dori să știu dacă în timpul procesului criminalului de război Eichmann, s-a vorbit și despre alți criminali de război care dețin în prezent funcții în Germania occidentală?” — ne întreba într-o scrisoare sosită recent la redacție, tov. Gh. Clisăș, tractorist la G.A.S. Dohangia, raionul Criș.

Început la 11 aprilie — după aproape un an de la prinderea lui Eichmann, în Argentina — procesul acestui criminal de război a luat sfârșit cu condamnarea la moarte a fostului Obersturmbannführer SS, șef al biroului IV B4 al RSHA (gestapoul hitlerist). Tribunalul a reținut 15 capete de acuzare, printre care uciderea a 6 milioane de evrei, deportarea și uciderea unui mare număr de persoane de alte naționalități, distrugerea bestială a satului Lidice din Cehoslovacia etc. Totodată tribunalul a ajuns la concluzia că Eichmann n-a fost nicicum un simplu executant — așa cum a susținut în tot timpul procesului Servatius, avocatul lui Eichmann.

Din desfășurarea procesului s-a reliefat clar tendința de a-l limita doar la „cazul Eichmann”, pentru a se împiedica demascarea unor foști naziști care azi ocupă posturi de răspundere în guvernul R.F.G. și în N.A.T.O. — cum sînt Heusinger, Speidel, Globke, Förtsch, Schröder și mulți alții. Într-o scrisoare pe care a adresat-o lui Adenauer, primul ministru al Israelului, Ben Gurion, îl asigură că va avea grijă ca în cursul procesului „prestigiul” Germaniei occidentale să nu fie atins. Nu întîmplător, în aceeași scrisoare, se cerea un ajutor financiar pentru

Israel din partea R.F.G... Ca la țîrg!...

În ciuda încercărilor de a îndrepta procesul pe acest făgaș, în ciuda presiunilor exercitate de Bonn prin intermediul lui Servatius asupra lui Eichmann, la proces au fost menționate chiar și de Eichmann numele unor complici ai criminalului judecat în Israel, care dețin funcții importante la Bonn. Și fie că organizatorii procesului au vrut sau nu, acesta s-a transformat într-un rechizitoriu la adresa regimului nazist și al tuturor celor care au jucat un rol în săvîrșirea bestialităților hitleriste și care nu și-au primit încă pedeapsa meritată.

Criminalul de război Adolf Eichmann în timpul procesului.

Doi struși
Două lebede negre
Cinci maimuțe...

Vă informăm că Grădina zoologică Băneasa s-a îmbogățit în ultimul timp cu încă o serie de exemplare exotice: o pereche de struși australieni, doi șerpi piton, doi urși malaiezi, unei maimuțe și două lebede negre.

Cu aceste exemplare numărul pensionarilor grădinii noastre zoologice se apropie de nouă sute de exemplare.

Diracția Grădinii zoologice
Băneasa

CITITORII CĂTRE CITITORI

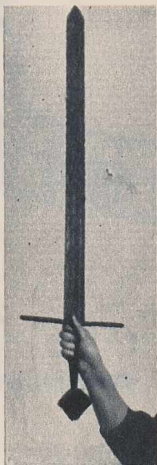
N. Stoica, student, str. Hașdeu nr. 45, complexul 1, Cluj; dorește să corespundă pe teme literare cu tineri. Elena Cazan, elevă, com. Viziru, reg. Galați; schimb de ilustrate și mărci poștale. Schimb de ilustrate mai dorește următorii: Șt. Godeanu, Hunedoara, O. M. bloc 21, ap. 1, sc. A; Cecilia Corbeanu, elevă, Pitești, str. Victoriei nr. 124; Lili Oprescu, studentă, București, str. Pictor Andreescu nr. 4, raion 23 August; Nicușor Vaduva, grupul școlar C.S.H. Hunedoara, str. 23 August nr. 1; Ioan I. Olaru, elev, str. cpt. Stolnescu nr. 14, Focșani; Lică Filip, miner, Vulcan, căminul 3, camera 11, reg. Hunedoara.

SĂBII MEDIEVALE lîngă o cetate dacică

Lîngă Piatra Neamț, pe un pînten al muntelui Bitca Doamnei, colectivul muzeului nostru a descoperit o cetate dacică — prima cetate dacică scoasă pînă acum la lumină în Carpații Răsăriteni. Materialul arheologic descoperit aici stabilește că cetatea ar data din vremea lui Burebista.

Pe același munte, chiar peste urmele cetății, am mai descoperit un depozit de arme din secolul al XIII-lea. Este vorba de un stoc de săbii mari, cu două tășuri, buzdugane, pîtenii de argint etc. Se crede că aici a fost o tabără militară de cavalerie care domina trecătorile spre Ungaria încă înainte de întemeierea Moldovei.

Colectivul Muzeului arheologic
din Piatra Neamț

PE SCURT

MIRCEA PASTOR — Tîrgoviște. Discursi cu muzică ușoară sau de dans găsiți la magazinele de specialitate, la librării sau la unele unități O.C.L. Cu privire la comenzi pentru primirea de discuri prin poștă, vă informăm că această problemă se află încă în studiu.

HORVATH GAROD — Deva. Vă rugăm să ne trimiteți fotografiile din cele despre care v-am vorbit în ultima noastră scrisoare. Portretele de familie sînt reușite, însă nu interesează marea masă de cititori ai revistei noastre.

AMBROZIE RUSU — Rădăuți. Vă mulțumim pentru aprecierile dv. asupra unor materiale apărute în ultima vreme în „Flacăra”. Publicarea de către revista noastră a reproducerilor de artă în culori ridică, pentru moment, unele dificultăți de ordin tehnic.

C. VLAD — Bacău. Oceanografia se predă în cadrul cursului de hidrologie generală la Facultatea de geografie. În ceea ce privește hidrobiologia și această disciplină se predă în cadrul unui curs la Facultatea de științe naturale. Nici pentru oceanografie și nici pentru hidrobiologie nu sînt — așa cum credeți dv. — secții sau facultăți pe lîngă Universitatea din București.

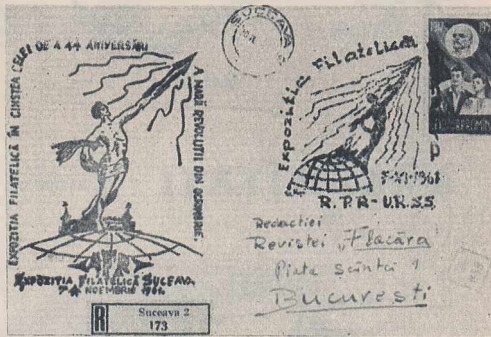
MIROIU PETRE ȘI RADU DAN, elevi, clasa a XI-a, Turnu-Severin. Piesa „Dezertorul” a fost scrisă de Mihail Sorbul în 1917. A fost reprezentată — pentru prima dată — în același an (21 octombrie) la Iași, iar la București în seara de 23 decembrie 1918. La reprezentarea de la Iași, spectacolul a fost pregătit după manuscrisul, piesa fiind tipărită după aceea.

PENTRU FILATELIȘTI

La Suceava a fost deschisă timp de aproape două luni o expoziție filatelice, organizată în cinstea celei de-a 44-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Au fost expuse colecții interesante de timbre avînd următoarele teme: Lenin ogîndit în filatelie; Lupta pentru pace; Construirea socialismului în țara noastră; Anul geofizic internațional; Zborul omului în Cosmos. Au expus colecționarii din regiunea Suceava.

Cu ocazia expoziției, a fost tipărit un plic special, iar timbrele au fost obliterate cu o ștampilă adecvată. Considerînd că acest lucru interesează pe toți filateliiștii, trimitem plicul pentru a fi reprodus în revista dv.

C. ROMEO — Suceava

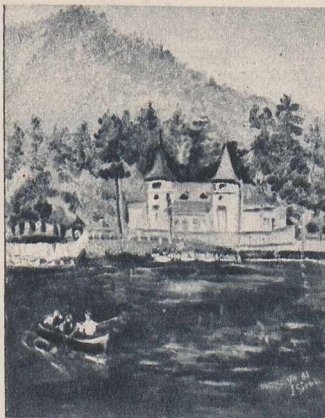
DESPRE „FLACĂRA”

... Sînt un vechi cititor al „Flacărei”. Îmi place revista dv. și o citesc din coperți în coperți. M-au interesat articolele publicate la rubrica „E bine să știm”...

Cu salutulă tovărășești, Valentin MINDICANU
Chișinău (U.R.S.S.), nov. 1961

Foarte interesant articolul despre „Teoria formației”. Sincer vă spun, m-a pasionat. V-aș ruga să publicați, dacă e posibil, și alte articole în legătură cu această teorie, articole care să se refere la descifrarea documentelor secrete și documentelor istorice (civilizația Maya)...

Ioan ANDRONIC
com. Ciuglea, raionul Panciu

UN CONCEDIU LA TUȘNAD

Ing. Laura Sirbu, membru al cercului de artă plastică „Industria stemei” din Cîmpia Turzii, ne trimite zece reproduceri foto după picturi în ulei pe care le-a realizat în vara acestia la Tușnad unde și-a petrecut concediul împreună cu familia sa.

„Am fost fermecați de pitorescul Tușnadului și al lacului Ciucaș” — scrie tov. Sirbu, care ține să-și exprime de asemenea recunoștința pentru condițiile de cazare și de

odihnă ce i-au fost oferite în stațiunea balneoclimaterică Tușnad. Una din picturi o reproducem mai sus.

FLACĂRA

Revistă social-politică
și literar-artistică

Anul X—Nr. 51 (343)
23 decembrie 1961

REDACȚIA:
BUCUREȘTI
PIAȚA ȘCIINȚII

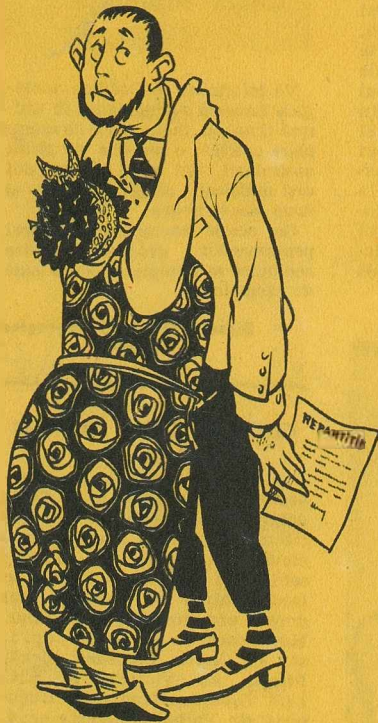
Căsuța poștală: 3507
of. 33, Tel. 17.60.10,
int. 1744

ABONAMENTE:

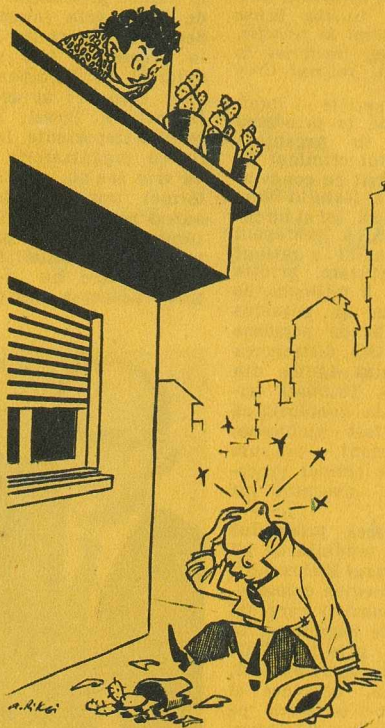
la toate oficiile poștale din țară și la
factorii poștali și difuzorii voluntari din
întreprinderi și instituții.

PREȚUL
ABONAMENTELOR: 3 luni: 26 lei
6 luni: 52 lei
un an: 104 lei

UMOR

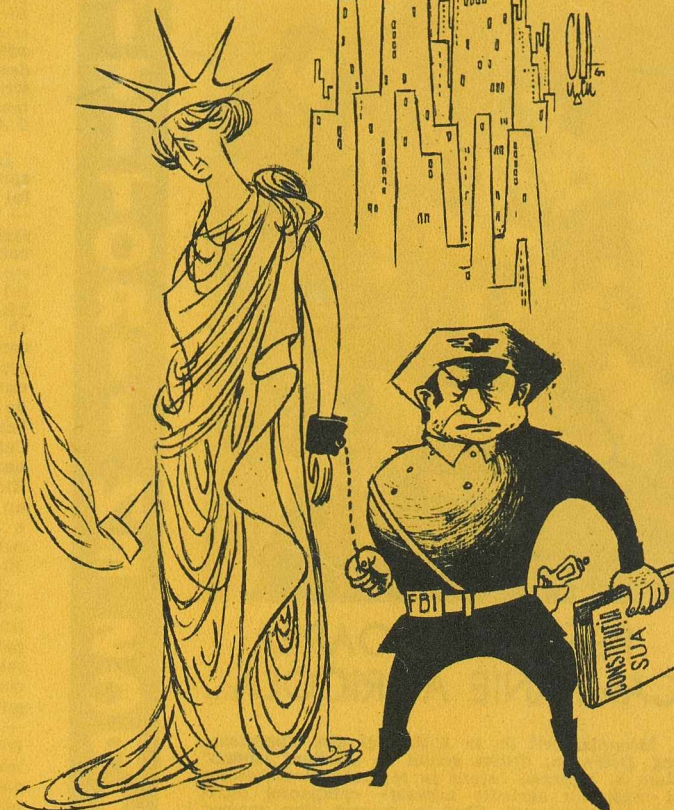

— Pulșorii mamei lui Auzi, să-l trimită pe el... un copil, în provincie!...

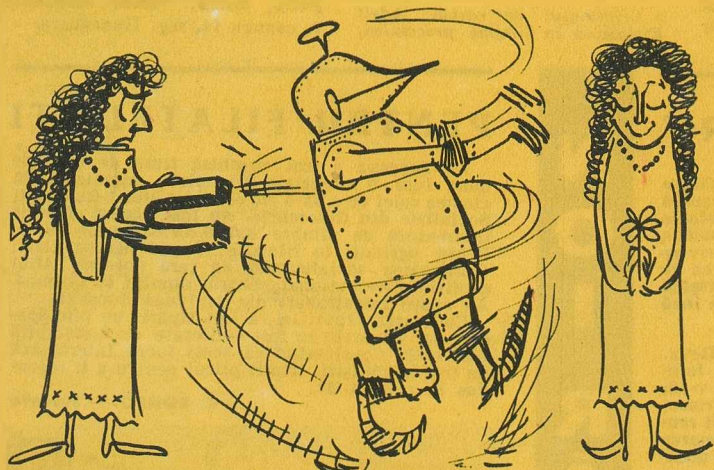
— Nu vă necăjiți, că nu e nici o pagubă! Mai am destule!...

Desene de Rik AUERBACH

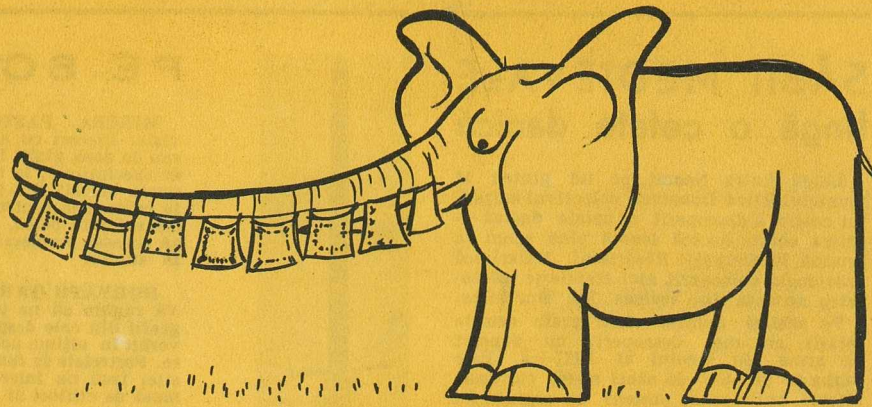

— Șeriful e! Asta-i persoana care tulbură ordinea și ăsta-i corpul delict!

Desen de N. CLAUDIU

Gelozie

Elefantul are gutural.

Desene de St. MUNTEANU

AMABILITĂȚI

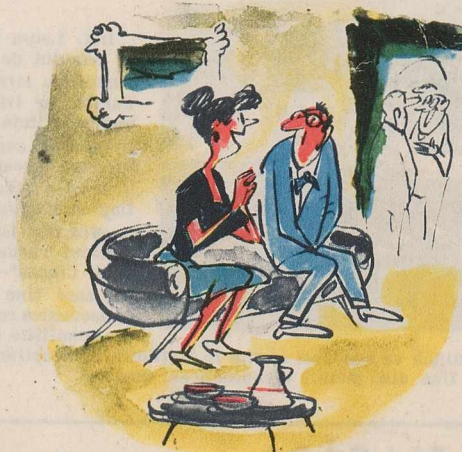
Desene de MATTY

— Tocmai am citit în „Flacăra”, dragii mei oaspeți, cât îi sînt de necesare omului cele minimum 8 ore de somn!...

— După cum dansați, sînt sigură că ați fost invitat pentru că știți multe anecdote!...

— Să mă plictisesc cu dv.? Aș! Nici n-am avut cînd, pentru că mă gîndeam la ceva interesant.